

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Study of Chinese naming of Chinese Major Students in Faculty of
Humanities and Social Sciences, Thaksin University

นางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรมจากงบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. 2567

สัญญาเลขที่.....

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Study of Chinese naming of Chinese Major Students in Faculty of
Humanities and Social Sciences, Thaksin University

นางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรมจากงบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. 2567

คำรับรองคุณภาพ

รายงานวิจัยเรื่อง

การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้วิจัย

อาจารย์นุชชญา ฉัตรประเสริฐ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่ารายงานวิจัยฉบับนี้ได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มีความเห็นว่าผลงานวิจัยฉบับนี้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์

- ☐ ดีเด่น
- ☐ ดีมาก
- ☒ ดี
- ☐ พอใช้
- ☐ ควรปรับปรุง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริฉัตร ตู่ดำ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๑๐ มกราคม ๒๕๖๘

ชื่อเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้วิจัย นางสาวนุชชญา ฉัตรประเสริฐ

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน ดำเนินการวิจัยในรูปแบบงานวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อภาษาจีน วิธีการตั้งชื่อภาษาจีน และทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด เื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน 3 อันดับแรก คือ เสียงคำไพเราะ การออกเสียง คำง่าย ตัวอักษรที่เขียนง่าย โครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตจากผู้ตั้งชื่อชาวจีน เป็นชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด รองลงมาเป็น ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) รูปแบบส่วนประกอบของคำในการตั้งชื่อที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม” รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” และรูปแบบ “คำคุณศัพท์” โครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตจากผู้ตั้งชื่อชาวไทย เป็นชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด รองลงมา เป็นเป็นชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) และชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์) รูปแบบส่วนประกอบของคำในการตั้งชื่อที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำจาก คำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา มากเป็น 3 อันดับแรก มีประเภสร้างคำของชื่อภาษาจีน 3 ประเภทแรก คือ คำประสม คำมูล และคำซ้อน ตามลำดับ และใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเหมือนกัน

คำสำคัญ การตั้งชื่อ ชื่อภาษาจีน

Title The Study of Chinese naming of Chinese Major Students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

Authors Miss Nuchada Chatprasert

Abstract

This research report presents the study on the Chinese naming of students in the Bachelor of Arts Program in Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University. The research objectives were to study the students' attitudes towards their Chinese naming and examine their structures and naming patterns, categorized based on Chinese and Thai name givers. The samples included 303 first-, second-, third-, and fourth-year students in the academic year 2023. The research was conducted using a survey. Questionnaires were applied to collect the data on the students' Chinese names, their Chinese naming, their Chinese naming methods, and their attitudes towards such naming. These quantitative data were analyzed by using frequency, percentage, and standard deviation.

The research findings revealed that the students' satisfactions towards their Chinese naming were at the highest level. The top three important criteria that the students considered when selecting their Chinese names involved melodious sounds of the words, ease of pronunciation, and simplicity of the characters. Concerning the structures and the naming patterns used by the Chinese name-givers, it was found that three-syllable names (one syllable for the surnames and two syllables for the given names) were the most frequently used, followed by two-syllable names (one syllable for the surnames and one syllable for the given names). The most frequently applied word formation patterns in such naming were the "noun" pattern, the "adjective + adjective" pattern, and the "adjective" pattern. Pertaining to the structures and the naming patterns used by the Thai name-givers, the findings showed that the most common names comprised three syllables (one syllable for the surnames and two syllables for the given names), followed by two-syllable names (one syllable for the surnames and one syllable for the given names), and two-syllable names (no surname, two syllables for the given name). The most frequently used word formation patterns in naming

were the "adjective + adjective" pattern, the "noun + noun" pattern, and the "adjective + noun" pattern. The Chinese name-givers and the Thai name-givers primarily selected the words from nouns, adjectives, and verbs, ranking them as the top three. The first three types of word formation in the Chinese names were compound words, root words, and reduplicated words. The most common meanings conveyed in the words included gentleness, beauty, and purity.

Keywords Naming ; Chinese Names

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สามารถดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จากการสนับสนุนและให้ความอนุเคราะห์อันมีดีงบประมาณทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2566 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสนับสนุนบุคลากรให้สร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกๆ ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และรวมถึงเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้คงเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

นางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
วิธีดำเนินการวิจัย	5
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	6
คำสำคัญของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทย	8
วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนจีน	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
วิธีดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและข้อมูลการวิจัย	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	29
ผลการวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อแช่ภาษาจีน	30
ผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน	34
ผลการวิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิต โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย	35
การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์	36
การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ	40
การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน	53
การวิเคราะห์ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีน	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	88
บรรณานุกรมภาษาไทย	88
บรรณานุกรมภาษาต่างประเทศ	90
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองโครงการวิจัยตามแนวทาง หลักจริยธรรมการวิจัยในคน	93
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถามการวิจัย	95
ประวัติผู้วิจัย	106

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนและคำร้อยละที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	30
3.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	34
3.3 จำนวนและคำร้อยละของผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ จำแนกเป็นผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	36
3.4 ข้อมูลจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	37
3.5 ข้อมูลด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	40
3.6 ข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	41
3.7 ข้อมูลลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทยตามวิธีการศึกษาลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	53
3.8 ข้อมูลความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	57

การศึกษากลวิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว มิเพียงในด้านการเปลี่ยนแปลงเชิงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายในจีนเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์กับโลกทั้งใบด้วย โดยเฉพาะผลกระทบเชิงบวกต่อโลก จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีน สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจสูงสุดประเทศหนึ่ง และมีส่วนส่งเสริมต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกอีกด้วย รวมทั้งการแสดงบทบาทในทางการเมืองระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความพร้อมจะเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองของโลกในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ได้ การใช้ยุทธศาสตร์ “ซอฟต์พาวเวอร์” (soft power) เพื่อดึงดูดให้ผู้คนรู้สึกมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมจีน รวมถึงการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มอิทธิพลทางการทูตระหว่างประเทศ ตามแผนการส่งนักท่องเที่ยวชาวจีน ไปยังประเทศที่อยู่ในเส้นทางของโครงการ One Belt - One Road หรือ “หนึ่งถนน-หนึ่งวงแหวน” ที่ต่างได้รับการตอบรับอย่างดีจากหลายประเทศ ตลอดถึงปัจจุบันผู้คนยังสามารถสามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์เพื่อรับสื่อข่าวสารต่าง ๆ และเสพสิ่งบันเทิงตามต้องการ รัฐบาลจีนยกระดับอุตสาหกรรมบันเทิงให้เป็นหนึ่งในเสาหลักทางเศรษฐกิจ ใช้วิธีการส่งเสริมและสร้างผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมบันเทิงหลายทาง สนับสนุนการสร้างงานบันเทิงจากรากฐาน โดยเน้นคอนเทนต์ดั้งเดิมสำหรับนำไปพัฒนาเป็นสื่อบันเทิงหลากหลายแขนง ได้แก่ ดนตรี แอนิเมชัน ศิลปะ ละคร ภาพยนตร์ เกมและวรรณกรรม จัดกลุ่มอุตสาหกรรมบันเทิงใหม่ให้สอดคล้องกับยุคสมัยเข้าสู่ผู้บริโภคมากขึ้น ประกอบไปด้วยเกมออนไลน์ วรรณกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ภาพยนตร์ บริการดนตรีสตรีมมิ่ง อีสปอร์ตและวิดีโอสั้น ตลอดจนหาช่องทางส่งเสริมอันมีลักษณะเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่ม ส่งให้ความบันเทิงจีนหลายแขนงเกิดกระแสความนิยมสื่อบันเทิงจีนในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ภาษาจีนมีบทบาทมากขึ้นในหลากหลายแวดวง ไม่ว่าจะเป็นในด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว การ

ร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน ผู้ที่รู้ภาษาจีนสามารถเพิ่มโอกาสในการทำงาน การสื่อสาร และการเข้าใจถึงวัฒนธรรมจีน ชาวต่างชาติจึงเริ่มหันมาสนใจเรียนภาษาจีนอย่างกว้างขวางมากขึ้น

เมื่อชาวต่างชาติเรียนภาษาจีน สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สะท้อนถึงความสนใจในวัฒนธรรมจีนของผู้เรียนคือผู้เรียนมักจะต้องการมีชื่อภาษาจีน การมีชื่อภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาตินอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการของอาจารย์ผู้สอนชาวจีน หรือเพื่อสะดวกต่อการเรียกขานในการดำเนินชีวิตประจำวันในกรณีที่ผู้เรียนศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าสู่สภาพแวดล้อมในบรรยากาศแบบจีน ช่วยเสริมสร้างความตระหนักในการเรียนรู้ภาษาจีนแก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมจีน และการแลกเปลี่ยนกันทางวัฒนธรรมอีกด้วย นอกจากนี้ กระบวนการตั้งชื่อภาษาจีนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายแฝงของตัวอักษรจีนและเข้าใจประเพณีวัฒนธรรมจีนในด้านการให้ความสำคัญต่อการตั้งชื่อของชาวจีน หากเป็นการตั้งชื่อภาษาจีนให้กับลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลก็ยังเป็นสัญลักษณ์การแสดงออกถึงความเป็นลูกหลานเชื้อสายจีนที่ยังคงอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมจีนอีกด้วย ตามที่ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชื่อภาษาจีนที่มีต่อตัวผู้สอนว่า ชื่อภาษาจีนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียกขานให้แก่อาจารย์เจ้าของภาษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ทางภาษาและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม คุณค่าต่อตัวผู้เรียน ชื่อภาษาจีนคือส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอักษรจีน และเสริมสร้างความมั่นใจ ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังเปรียบเสมือนใบเบิกทางให้เกิดการยอมรับในการเข้าสู่สังคมจีน ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวผู้เรียนในสังคมการศึกษาและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน ในอนาคต

การตั้งชื่อไม่เพียงการใช้ภาษาเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการเรียกบุคคลเท่านั้น แต่ยังสะท้อนความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมหรือความเป็นไปของคนในสังคมนั้น ๆ จากการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาติ พบว่าแม้ผู้ตั้งชื่อหรือเจ้าของชื่อจะมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมและภาษาจีน แต่เป็นเพราะว่าผู้เรียนชาวต่างชาติอาจได้รับอิทธิพลจากความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของตนเองมาใช้ตั้งชื่อภาษาจีน ทำให้ได้ชื่อภาษาจีนที่มีลักษณะทางภาษาโครงสร้างของชื่อ การเลือกใช้อักษร หรือความหมายของชื่อที่แตกต่างจากที่พบในชื่อภาษาจีนของคนจีน

จากการที่กระแสการเรียนภาษาจีนเป็นที่นิยมไปอย่างกว้างขวาง จำนวนผู้เรียนภาษาจีนที่มีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้การจัดการชั้นเรียนการดูแลนักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัย และเพื่อความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวต่างชาติเหล่านี้จึงมีการตั้งชื่อภาษาจีน แต่การตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติมีลักษณะรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างจากการตั้งชื่อภาษาจีนของคนจีน จึงมีผู้ทำการศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษา

รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน ปัญหาการตั้งชื่อภาษาจีน ตลอดจนเพื่อศึกษาความหมาย ความเชื่อ และ ค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติ เช่นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ ภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีนของเหมาลี่ฉวิน และ ฉ้ายลี่หง (MAOLIQUN & CAILIHONG , 2015: 68-77) หม่าอีเทียน (MAYITIAN , 2018) และหวังอันฉี (WANGANQI , 2019) พบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติเห็นความจำเป็นของการมีชื่อภาษาจีน ที่จะทำให้ การสื่อสารและการใช้ชีวิตประจำวันมีความสะดวกมากขึ้น ชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นชื่อที่ตั้งใหม่ เสียงและความหมายแตกต่าง ไม่มีความเกี่ยวข้องกับชื่อในภาษาเดิมของตนเอง การเลือกใช้แซ่ นักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่เลือกใช้แซ่ของคนจีนที่ออกเสียงใกล้เคียงกับนามสกุล ในภาษาเดิมของตนเองมาเป็นแซ่ นักศึกษาชาวต่างชาตินิยมตั้งชื่อแบบใช้คำซ้ำ ปัญหาของการตั้งชื่อ ภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติ ได้แก่ โครงสร้างชื่อไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้พบงานวิจัยที่เจาะจง ศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น งานวิจัยของ หลงเสี่ยววี่ (LONGXIAOYU , 2019) ศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย งานวิจัยของ โจ้วซือหง (ZHOU SHIHONG, 2015) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย ณ มหาวิทยาลัยบักกวงสี งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษา การสร้างคำ ความหมาย ค่านิยม ความเชื่อ ความคิด ความรู้ ทศนคติของผู้ตั้งชื่อและเจ้าของชื่อที่สะท้อนจากการตั้งชื่อ แต่งานวิจัยที่เจาะจงศึกษาการตั้ง ชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยกลับพบเพียง การศึกษาลักษณะ ภาษาและคุณค่าในชื่อภาษาจีนของนิสิตไทย ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 78-90) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษา การสร้างคำในชื่อ ภาษาจีนและคุณค่าของชื่อภาษาจีนที่มีต่อตัวผู้เรียนและตัวผู้สอน พบว่า ชื่อภาษาจีนส่งผลในด้าน คุณค่าต่อตัวผู้เรียน เพราะชื่อภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอักษรจีน และเสริมสร้าง ความมั่นใจ ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังเปรียบเสมือนใบเบิกทางที่ทำให้เกิดการยอมรับในการเข้าสู่ สังคมจีน ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวผู้เรียนในสังคมการศึกษาและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับ ประเทศจีน คุณค่าของชื่อภาษาจีนที่มีต่อตัวผู้สอน พบว่า ชื่อภาษาจีนช่วยอำนวยความสะดวกใน การเรียกขานให้แก่อาจารย์เจ้าของภาษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ทางภาษาและ สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมุ่งวิเคราะห์กลวิธีในการตั้งชื่อ ได้แก่ ที่มาของแซ่ ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดของคำ ลักษณะการสร้างคำ ของชื่อและความหมายของชื่อ เปรียบเทียบกลวิธีในการตั้งชื่อภาษาจีนโดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน และผู้ตั้งชื่อชาวไทย ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสะท้อนลักษณะภาษาที่ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยทางด้านภาษาจีนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- 2) เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาทัศนคติ โครงสร้าง รูปแบบการตั้งชื่อ และค่าคะแนน เฉลี่ยและค่าร้อยละในแต่ละประเด็น

1) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) คือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคือแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจมาศึกษาในครั้งนี้ คือ ชื่อภาษาจีนของนิสิต

2) ตัวแปรหรือปัจจัยที่ศึกษา

ชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

3) ขอบเขตด้านเนื้อหา

(1) สำรวจและดำเนินการสรุปประเด็น วิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในประเด็นดังนี้

- ความหมายของชื่อภาษาจีน
- ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้
- วิธีการเลือกใช้ภาษาจีน
- วิธีการตั้งชื่อภาษาจีน

(2) สํารวจและดําเนินการสรุปประเด็น ทศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต
หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

(3) วิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจําแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาว
ไทย ในประเด็นดังนี้

- การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจํานวนพยางค์
- การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ
- การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อ
- การวิเคราะห์ความหมายของชื่อ

4) ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการดําเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ.2566 ถึง กรกฎาคม พ.ศ. 2567

1.4 วิธีดําเนินการวิจัย

ผู้วิจัยจะใช้วิธีการศึกษาด้วยการวิจัยเอกสาร และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสาร งานเขียนทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
ทํารายงาน เช่น หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความวิจัย บทความวิชาการที่ว่าด้วยการศึกษาลักษณะ
ทางภาษาหรือกลวิธีการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ

2) กำหนดขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างและขอบเขตเนื้อหา

3) สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องการตั้งชื่อภาษาจีนและทศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของ
นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ประยุกต์
จากงานวิจัยของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) และงานวิจัย
ของ วิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39)

4) ดําเนินการยื่นเสนอขอรับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

5) เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามการตั้งชื่อภาษาจีนและทศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิต
หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1- 4 ปี
การศึกษา 2566 จํานวน 303 คน โดยส่งแบบสอบถามให้นิสิตเป็นผู้ตอบ

6) รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์การตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด ได้แก่ ความหมาย

ของชื่อภาษาจีน ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน และวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและการพรรณนาวิเคราะห์

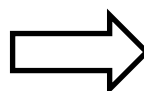
7) รวบรวมข้อมูลและดำเนินการสรุปประเด็นทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

8) วิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 85-182) ในประเด็นดังนี้ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อ และการวิเคราะห์ความหมายของชื่อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและการพรรณนาวิเคราะห์

9) สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ จัดทำรูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

1) ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2) โครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1.6 คำสำคัญของการวิจัย

(ภาษาไทย) การตั้งชื่อ ชื่อภาษาจีน
(ภาษาอังกฤษ) Naming ; Chinese Naming

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- 2) ทราบโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาทวิวิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวและได้ผลการศึกษา ตามลำดับดังนี้

2.1 วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทย

ความเป็นมาของการตั้งชื่อและนามสกุลคนไทย สหไทย ไชยพันธุ์ และ อำไพ วชิรอำไพ (2554: 122) อธิบายว่า วิถีชีวิตของคนไทยมีความผูกพันกับการตั้งชื่อยาวนาน จากอดีตจนปัจจุบัน นับตั้งแต่ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ในระบอบประชาธิปไตยปัจจุบัน การตั้งชื่อมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ชื่อเกิดขึ้น เพื่อความสะดวกและความถูกต้องในการระบุและจำแนกตัวตนเมื่อมนุษย์สื่อสารกัน จึงต้องมีชื่อที่บ่งบอกเฉพาะลงไป เพื่อกำหนดการเรียกขานตัวกันอย่างชัดเจนไม่สับสน แต่เดิมนั้นคนไทยจะมีเพียงชื่อเรียกเท่านั้น ยังไม่มีนามสกุล จากบทความ ““สุขุม” นามสกุลแรกของไทย” อธิบายว่า ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ โปรดให้มีการตั้งนามสกุลเหมือนกับประเทศอื่นๆ โดยให้ตราพระราชบัญญัติขนานนามสกุล เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ และมีการพระราชทานนามสกุลให้แก่หลายครอบครัวที่เรียกว่า นามสกุลพระราชทานจำนวน ๖,๔๓๒ นามสกุล และหลายครอบครัวตั้งนามสกุลตามชื่อของผู้นำของครอบครัวนั้น หรือตามถิ่นที่อยู่อาศัยของครอบครัวนั้น

งานวิจัยเรื่อง “การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย” ของ สุภาพรณ ฦ บางช้าง (2527 อ้างถึงใน วราลี รุ่งบานจิต และ คนอื่น ๆ, 2562: 4-12) ได้กล่าวถึงลักษณะ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อ ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงพ.ศ.2525 สรุปได้ว่า สมัยสุโขทัยนิยมตั้งชื่อที่มีความหมายที่แสดงถึงความสัมพันธ์ฉันเครือญาติและความหมายที่แสดงถึงความมั่นคงและความรุ่งเรืองของสังคม เนื่องจากอยู่ในยุค “สร้างบ้านแบ่งเมือง” สะท้อนให้เห็นอุดมคติของการมุ่งความปลอดภัยและความเจริญของชุมชนเป็นหลักและสะท้อนถึงรูปแบบการปกครองว่ามีแนวความคิดเรื่องความสัมพันธ์แบบครอบครัวหรือแบบพ่อปกครองลูก ต่อมาในสมัยอยุธยา-ธนบุรี ตั้งชื่อที่มีความหมายที่แสดงถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และมีความหมายที่แสดงถึงแนวความคิดทางนามธรรม เช่น ความดี ความ

ร่วมเย็น ความเจริญรุ่งเรือง เป็นการตั้งชื่ออย่างเรียบง่าย สะท้อนปรัชญาการดำเนินชีวิตว่ามีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รักสันติ และประเมินคุณค่าของธรรมชาติว่ามีความสำคัญต่อชีวิต จึงได้ถือว่าชื่อเหล่านั้นเป็นมงคลนาม มาใช้เป็นชื่อลูกหลานของตน เมื่อถึงสมัยรัตนโกสินทร์ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ลักษณะการตั้งชื่อโดยทั่วไปสะท้อนคตินิยมและการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกับสมัยอยุธยาและธนบุรี คือ ตั้งชื่ออย่างเรียบง่ายสัมพันธ์กับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเห็นได้จากชื่อที่หมายถึงต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ ธาตุ ของใช้ สถานที่ เป็นต้น ต่อมาสมัยประชาธิปไตยช่วงต้น ระหว่าง พ.ศ. 2479 - 2486 ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อยังคงคล้ายคลึงกับสมัยที่ผ่านมาแต่มีสิ่งที่เปลี่ยนแปลงคือ ในสมัยนี้เริ่มมีการนำคติพราหมณ์มาใช้ในการตั้งชื่อ โดยใช้คัมภีร์นามทักษาปกรณ์มาเป็นแนวในการตั้งชื่อ จากเดิมที่นิยมเฉพาะในหมู่ราชสกุลเท่านั้นแต่ก็ยังไม่นิยมแพร่หลายนัก และอีกประการหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือ มีวิวัฒนาการของการสร้างคำในการตั้งชื่อมากขึ้น แต่เดิมนิยมชื่อพยางค์เดียว แต่ในยุคนี้สร้างคำขึ้นใหม่ ชื่อที่มี 2 พยางค์ขึ้นไปจึงมีเพิ่มมากขึ้น ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อระหว่าง พ.ศ. 2524 - 2525 จากข้อมูลจากรายชื่อประชากร กองทะเบียน กระทรวงมหาดไทย รายชื่อสูติบัตรเด็กเกิดใหม่ของ เขตพญาไท และรายชื่อในสมุดโทรศัพท์ระหว่าง พ.ศ. 2524 - 2525 พบว่าการตั้งชื่อในสมัยนี้มี ลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างไปจากยุคสมัยที่ผ่านมา อาจเนื่องมาจากในสมัยที่จอมพล ป. พิบูล สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี มีความเห็นว่าลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อที่ผ่านมาไม่แสดงความเจริญของคนไทยอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะการตั้งชื่อที่ซ้ำกันโดยไม่แบ่งแยกเพศระหว่างชื่อชายและชื่อหญิง จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาหาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวทางในการตั้งชื่อของคนไทย คณะกรรมการชุดนี้จึงได้พิจารณาและได้เสนอหลักการตั้งชื่อซึ่งรัฐบาลประกาศเชิญชวนให้ประชาชนปฏิบัติตาม 2 ฉบับ เมื่อ พ.ศ. 2484 และ พ.ศ. 2485 หลักการตั้งชื่อทั้ง 2 ฉบับนี้แม้มิได้บังคับแต่มีผลทำให้คนไทยมีความตื่นตัวเรื่องการเลือกสรรภาษามาตั้งเป็นชื่อมากขึ้น โดยเลือกชื่อที่มีความหมายบ่งเพศของผู้เป็นเจ้าของชื่อ และมีชื่อที่เป็นภาษาบาลีสันสกฤต มากขึ้นเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าลักษณะชื่อของคนทั่วไปในสมัยปัจจุบันมีลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างไปจากยุคสมัยที่ผ่านมา

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อที่แตกต่างไปจากยุคสมัยที่ผ่านมา มีการสร้างคำในการตั้งชื่อมากขึ้น จากเดิมนิยมชื่อพยางค์เดียวเป็นสร้างคำขึ้นใหม่ ตั้งชื่อที่มี 2 พยางค์ขึ้นไปมากขึ้น ชื่อจะมีจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้นหรือยาวขึ้นเนื่องจากการขยายชุมชนที่ใหญ่ขึ้น ประชาชนมีจำนวนมากขึ้น ชื่อย่อมมีโอกาสซ้ำกันมาก การตั้งชื่อให้ยาวขึ้น การตั้งชื่อให้แปลกใหม่ จึงเป็นทางออกอีกวิธีหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งชื่อซ้ำ ปัจจุบันในการตั้งชื่อ ผู้ตั้งชื่อก็มักจะต้องคำนึงถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ก่อนที่จะตั้งชื่อ หลักการตั้งชื่อเบื้องต้นและเงื่อนไขในการตั้งชื่อของคนไทยมีดังนี้ (วิรัช ศิริวัฒนนานาวิน, 2544: 56-142; สหไทย ไชยพันธุ์ และ อำไพ วชิรอำไพ, 2554: 123-125)

- 1) ชื่อเหมาะสมกับเพศ สามารถพิจารณาลักษณะเฉพาะที่แตกต่างระหว่างชื่อผู้ชายและชื่อผู้หญิงได้จาก เสียง คำ พยางค์
- 2) ยึดความถูกต้องตามหลักโหราศาสตร์ ศาสตร์ที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อที่เป็นที่นิยม เช่น
 - หลักของทักษาปกรณ์ศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 หลัก คือ หลักการตั้งชื่อตามอักษรวันเกิด หลักการตั้งชื่อตามนามวันเกิด หลักการตั้งชื่อตามนามปีเกิด ซึ่งทุกหลักการเป็นการตั้งชื่อของบุคคลให้มีอักษรเป็นวรรคเดช, วรรคศรี, วรรคมนตรี หลีกเลียงมีอักษรที่เป็นกาลกิณีปะปนในชื่อ
 - หลักโหราเลขศาสตร์ กล่าวถึงเรื่องกำลังของตัวเลข โดยจะตรวจอักษรทุกตัวให้สำคัญ ทั้งชื่อตัว ชื่อกลาง ชื่อนามสกุล เป็นหลักโหราศาสตร์ในการตั้งชื่อที่ละเอียดต้องอาศัยการผูกดวงชะตาประกอบ
- 3) ความหมาย ค่านิยมความเชื่อจะแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย จากสมัยโบราณที่ตั้งชื่อให้น่าเกลียดเพื่อไม่ให้ผีมาพรากเด็กไป มาสู่ความเชื่อที่ว่าชีวิตทารกจะเป็นไปตามคำพูดที่กล่าวถึงจึงเกิดเป็นธรรมเนียมการตั้งชื่อที่มีความหมายมงคล มีความหมายที่น้อมนำชีวิตไปในทางที่ดี
- 4) ความไพเราะ มาจากธรรมเนียมการตั้งชื่อที่เป็นมงคล ชื่อที่ไพเราะจะเป็นมงคลนามและแสดงให้เห็นว่าผู้ตั้งหรือเจ้าของชื่อเป็นผู้มีวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามความไพเราะของชื่อเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล ชื่อถึงแม้ฟังดูแล้วไพเราะสละสลวย แต่ต้องไม่ตะกุกตะกัก ไม่ยืดยาวหรือแปลกประหลาดมหัศจรรย์จนเกินไป การวิเคราะห์ความไพเราะของชื่อภาษาไทย อาจสามารถวิเคราะห์ได้จากเสียงหนักเบา เสียงวรรณยุกต์และเสียงพยางค์เสียงตาย ตามลักษณะสำคัญของภาษาไทย
- 5) ความแปลกใหม่ ความนิยมที่ต้องการชื่อแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร สะท้อนให้เห็นว่าคนปัจจุบันจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พยายามสร้างตนเองให้มีลักษณะพิเศษ โดดเด่นกว่าคนอื่น แต่ควรคำนึงว่าถ้าแปลแล้วแต่ไม่เข้าทำก็ไม่ควรนำมาตั้ง เช่น “รัลลูลา” แปลว่า ปลิง
- 6) ชื่อบุคคลในครอบครัว เพราะคนไทยดำรงคติความสัมพันธ์แบบเครือญาติเป็นรากฐานของวัฒนธรรมไทยมาทุกยุคสมัย จนปัจจุบันสะท้อนออกมาในลักษณะการใช้คำที่มีรูปคำหรือความหมายที่มีเค้ามาจากพ่อแม่พี่น้อง
- 7) นามสกุล เป็นการตั้งชื่อพ้อง คล้องกับนามสกุล การตั้งชื่อที่สัมพันธ์กับนามสกุล อาจสัมพันธ์ได้ทางความหมาย สัมพันธ์ทางคำ สัมพันธ์ทางความเสียง
- 8) การเลียนแบบ เป็นการนำชื่อผู้อื่นมาตั้ง โดยไม่เป็นการนำชื่อของสิ่งของหรือบุคคลที่เคารพมาตั้งชื่อ เช่นนามของพระพุทธเจ้า พระมหากษัตริย์ พระราชวงศ์ชั้นสูง สมณศักดิ์พระภิกษุ เป็นต้น
- 9) เสียงที่อาจเกิดปัญหา การตั้งชื่อที่หลีกเลี่ยงคำที่มีเสียงพ้องกับคำที่มีความหมายไม่ดี คำที่อาจเป็นที่ล้อเลียน

นอกจากเงื่อนไขในการตั้งชื่อดังกล่าวข้างต้น อาจยึดหลักทางพระพุทธศาสนาเข้าใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตั้งชื่อ และยึดหลักความถูกต้องของภาษา ต้องเขียนและสะกดให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และไม่ควรสูงเกินวาสนา เช่น คล้องจองกับชื่อเทพเจ้า ลัทธิต่างๆ หรือคล้องจองกับเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ตลอดจนการตั้งชื่อหรือนามสกุลต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. 2505 ซึ่งเป็นกฎหมายบังคับใช้เป็นหลักเกี่ยวกับการตั้งชื่อประจำบุคคล นามสกุลหรือชื่อประจำวงศ์สกุลของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. 2505 ได้ระบุหลักเกณฑ์การตั้งชื่อตัว ที่หมายความว่า ชื่อประจำบุคคล และชื่อรอง ที่หมายความว่า ชื่อประกอบถัดจากชื่อตัว ไว้ดังนี้ (อัญรัตน์ แม้นพยัคฆ์, ม.ป.ป)

- ชื่อตัว ต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธยหรือพระนามของพระราชินี หรือ ราชทินนามและต้องไม่มีคำหยาบหรือมีความหมายหยาบคาย

- ชื่อรอง ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม คือไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธยหรือพระนามของพระราชินี หรือ ราชทินนาม และต้องไม่มีคำหยาบหรือมีความหมายหยาบคาย และต้องไม่พ้องกับชื่อสกุลของบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นกรณีที่คุณสมรสใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหรือกรณีบุตรใช้ชื่อสกุลเดิมของมารดาหรือบิดาเป็นชื่อ

รองของตน

- คุณสมรสอาจใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นชื่อรองได้เมื่อได้รับความยินยอมของฝ่ายนั้นแล้ว

- ผู้ที่ได้รับหรือเคยได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ โดยมีได้ถูกถอด จะใช้ราชทินนาม ตามบรรดาศักดิ์ เป็นชื่อตัวจริงหรือชื่อรองก็ได้

หลักเกณฑ์การตั้งนามสกุลตามพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. 2505 ได้ระบุว่า นามสกุลหมายความว่า ชื่อประจำวงศ์สกุล หรือนามสกุล เป็นการบ่งบอกว่าบุคคลนั้นสืบเชื้อสายจากบรรพชนหรือตระกูลใด เงื่อนไขการตั้งนามสกุลมีดังนี้

- ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธยหรือพระนามของพระราชินี

- ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับราชทินนาม เว้นแต่ราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดาน

- ไม่ซ้ำกับชื่อสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

- ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

- มีพยัญชนะไม่เกินกว่าสิบพยัญชนะ เว้นแต่กรณีใช้ราชทินนาม เป็นชื่อสกุล

2.2 วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนจีน

วัฒนธรรมการตั้งชื่อของจีนมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีความหมายแฝงมากมาย และนับเป็นส่วนสำคัญทางวัฒนธรรมจีน เป็นวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ สะท้อนให้เห็นค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อของชนชาติจีน คนจีนมีความเชื่อว่าชื่อแซ่ไม่ได้มีไว้สำหรับเรียกขานเท่านั้น แต่วิญญาณของคนเราจะติดตามอยู่บนชื่อของมนุษย์แต่ละคนด้วย

ในประวัติศาสตร์ด้านวัฒนธรรมการตั้งชื่อของจีนโบราณนั้นมีความซับซ้อนมากกว่าปัจจุบันที่ปัจจุบันชื่อสกุลของคนจีนแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ แซ่และชื่อ โดยจะเรียกแซ่หน้าหน้าแล้วตามด้วยชื่อ ซึ่งตรงกับภาษาจีนว่า 姓名 (ชิ่งหมิง) ซึ่งประกอบด้วยคำว่า 姓 (ชิ่ง) แปลว่าแซ่ และคำว่า 名 (หมิง) แปลว่าชื่อ แต่ชื่อสกุลของคนจีนโบราณประกอบด้วย 姓 (ชิ่ง) 氏 (ชรี) ที่หมายถึงแซ่ และ 名 (หมิง) 字 (จื่อ) และ 号 (หัว) ที่หมายถึงชื่อ

2.2.1 ที่มาของแซ่

ในวัฒนธรรมจีน นามสกุลหรือแซ่มีบทบาทสำคัญมาก เพราะมีความเกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของวงศ์ตระกูล มีเรื่องราวต้นกำเนิดและประวัติวิวัฒนาการมายาวนาน

อีลุ่เชิน (YILUSHEN , 2020) อ้างอิงจากหนังสือ 《中国人的姓氏文化》 (วัฒนธรรมสกุลแซ่ของคนจีน) อธิบายว่า จีนมีประวัติการใช้แซ่มาเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 10,000 ปีแล้ว ตั้งแต่สังคมยุคเริ่มแรกที่แผ่นดินจีนมีการปกครองในระบอบมาตาธิปไตยที่ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการจัดการกิจการภายในของเผ่า เน้นการสืบเชื้อสายทางฝ่ายหญิง จวบกระทั่งผู้คนเริ่มอยู่รวมตัวกันเป็นกลุ่มที่ใหญ่ขึ้น เป็นเมือง เป็นนคร กำลังพลในการปกป้องพวกพ้องที่มาจากผู้ชาย จึงมีการสลับความสำคัญมาที่ฝ่ายชาย เป็นสังคมปิตาธิปไตยที่มีการสืบสกุลจากสกุลของบิดาสืบมา

ยุคก่อนราชวงศ์ฉิน นามสกุลหรือแซ่จะแบ่งเป็น 姓 (ชิ่ง) และ 氏 (ชรี) โดย 姓 (ชิ่ง) เป็นสิ่งที่บอกถึงสายเลือดหรือเผ่าพันธุ์เดียวกัน ได้จากแม่ผู้ที่ให้กำเนิด ตามแบบการปกครองระบอบมาตาธิปไตย เป็นสังคมที่ผู้หญิงเป็นใหญ่ สิทธิอำนาจอยู่ที่ผู้หญิง ลูกที่คลอดออกมาจะรู้จักเพียงแต่แม่ ไม่รู้จักพ่อ เมื่อลูกเกิดมาจึงใช้นามสกุลเดียวกับแม่ คำว่า 姓 (ชิ่ง) จึงประกอบด้วยตัวอักษรสองตัว คืออักษรคำว่าผู้หญิง (女) และตัวอักษรคำว่าเกิด, ให้กำเนิด (生) นอกจากนี้ 姓 (ชิ่ง) มีเพื่อป้องกันการแต่งงานกันเองภายในสายเลือดหรือเผ่าพันธุ์เดียวกัน

ต่อมาเมื่อสังคม เผ่าพันธุ์ อาณาเขตของชนเผ่ามีการขยายขนาดใหญ่มากขึ้น จากการแผ่กระจายอำนาจ หรือการโยกย้ายที่อยู่ที่ทำกินไปที่อื่น 姓 (ชิ่ง) จึงได้แตกแขนงออกเป็น 氏 (ชรี) เมื่อเข้าสู่สังคมปิตาธิปไตย โดยเฉพาะสังคมชนชั้น สถานะและบทบาทของผู้ชายในสังคมมีมากขึ้น ยุค

ตำแหน่งและศักดินาที่ได้จากการเป็นทหารเข้ารับในสงครามได้กลายมาเป็น 氏 (ชื้อ) ที่บ่งบอกฐานะ ยศตำแหน่งหรือศักดินา ได้มาจากสายบิดา หากยกตัวอย่างเพื่อความเข้าใจง่ายขึ้นเช่น เจ้าเมืองหาน (韩) มีบุตรชาย 4 คน บุตรชายคนโตผู้สืบทอดการครองเมืองต่อไปใช้จะได้ใช้นามสกุลหาน (韩) ส่วนบุตรชายคนอื่น ๆ เมื่อส่งไปปกครองเมืองเล็กต่างๆ จะใช้ชื่อเมืองนั้นเป็นนามสกุลของตัวเอง หากบุตรคนที่สองไปปกครองเมืองเฉิน (陈) ทายาทรุ่นต่อไปก็จะใช้นามสกุลเฉิน (陈) เป็นต้น ต่อมาภายหลังเมื่อจักรพรรดิฉินซี (秦始皇) ได้รวมแผ่นดินจีนไว้เป็นหนึ่งเดียว 姓 (ชิ่ง) และ 氏 (ชื้อ) ทั้งสองคำไม่มีความแตกต่างกันและถูกใช้เรียกรวมกันว่า 姓氏 (ชิ่งชื้อ) หรือ 姓 (ชิ่ง) ที่มีความหมายเดียวกันว่าแซ่หรือนามสกุล

จากหนังสือ 《百家姓》 (ร้อยสกุลแซ่) ซึ่งเป็นหนังสือรวบรวมแซ่สกุลชาวจีนเมื่อสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ(ค.ศ.960-1279) ตอนต้น เดิมรวบรวมไว้ 411 แซ่ตระกูล ต่อมามีการเพิ่มเติมรวมเป็น 504 ประกอบด้วยแซ่เดียว 444 แซ่ แซ่ผสม 60 แซ่ โดยแซ่ผสมส่วนใหญ่จะเป็นแซ่ 2 พยางค์ จาก 《中华姓氏大辞典》 (พจนานุกรมสกุลแซ่ของชาวจีน) ระบุมีแซ่ 2 พยางค์มีจำนวน 4,329 แซ่ แซ่ 3 พยางค์มีจำนวน 1,615 แซ่ แซ่ 4 พยางค์มีจำนวน 569 แซ่ แซ่ 5 พยางค์มีจำนวน 96 แซ่ แซ่ 6 พยางค์มี 22 ตัว แซ่ 7 พยางค์มีจำนวน 7 แซ่ แซ่ 8 พยางค์มีจำนวน 3 แซ่ และแซ่จำนวนพยางค์มากที่สุด 9 พยางค์มีจำนวน 1 แซ่ ซึ่งแซ่ที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไปมักเป็นแซ่ของชนชาติส่วนน้อยของจีน

จากบทความเรื่อง 《中国人姓氏的来历》 (ความเป็นมาของสกุลแซ่คนจีน) (1982) บทความเรื่อง “แซ่” นามสกุลของคนจีนมีที่มาจากไหน “แซ่” บอกอะไร (2564) รายงานวิจัยของ วราลี รุ่งบานจิต และ คนอื่น ๆ (2562: 12) และอีลุ่เชิน (YILUSHEN, 2020) อธิบายที่มาของแซ่เป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) มีที่มาจากรูปสัญลักษณ์ของเผ่า ชนเผ่าในสมัยโบราณมีรูปสัญลักษณ์เป็นของตัวเอง ซึ่งต่อมาได้นำมาเป็นแซ่

2) มีที่มาจากชื่อของแคว้นหรือเมือง แบ่งได้เป็น 4 ประเภท

- มีที่มาจากชื่อแคว้น รัฐในสมัยโบราณหรือชื่อราชวงศ์ เช่น แซ่汪 (汪) มาจากชื่อแคว้นวังหมาง (汪芒国) ปัจจุบันคือบริเวณเมืองเต๋อซิ่น มณฑลเจ้อเจียง หรือแซ่หย่วน (阮) จากแคว้นหย่วน (阮国) แคว้นโบราณในสมัยราชวงศ์ซาง ปัจจุบันบริเวณอำเภอจิงชววน มณฑลกานซู ลูกหลานจึงเลือกใช้ชื่อแคว้นเป็นแซ่ หรือแซ่ซ่ง (宋) แซ่ฉิน (秦) แซ่อู (吴) เป็นต้น

- มีที่มาจากชื่อเมือง ชื่อเขตศักดินา เขตปกครอง เช่นพระเจ้าโจวอู่ (周武王) ได้พระราชทานที่ดินศักดินาในอาณาเขตของมณฑลเหอเป่ย์ในปัจจุบันให้แก่เสนาบดีฉ่าเซิง (司寇岔生) ทายาทของท่านจึงเลือกใช้แซ่ซู (苏) ซึ่งเป็นชื่อเรียกในบริเวณแถบนั้น หรือเมื่อพระเจ้า

โจวอยู่พระราชทานที่ดินศักดินาบริเวณเมืองเจ้า (赵) ให้แก่จ้าวฟู (造父) ทายาทของท่าน จึงเลือกใช้แซ่เจ้า (赵) นอกจากนี้ยังมี แซ่เวิง (翁) แซ่สิง (邢) เป็นต้น ที่เป็นการใช้แซ่ตามชื่อเขตศักดินาเช่นกัน

- มีที่มาจากชื่อเผ่าดั้งเดิมของตนเอง เมื่อชนกลุ่มน้อยถูกผนวกเข้ากับแผ่นดินจีน จะใช้ชื่อชนเผ่าดั้งเดิมของตนเองมาเป็นแซ่

- มีที่มาจากชื่อเมือง ชื่อประเทศบ้านเกิดเดิมของตนเอง เมื่อชาวต่างชาติเมื่อมาตั้งถิ่นฐานในจีน จะใช้ชื่อเมือง ชื่อประเทศบ้านเกิดเดิมของตนเองมาตั้งเป็นแซ่

3) มีที่มาจากแซ่มารดาผู้ให้กำเนิด คำว่า “แซ่” ในภาษาจีนคือ 姓 (จึง) จึงประกอบด้วยตัวอักษรสองตัว คือตัวอักษรคำว่าผู้หญิง 女 และตัวอักษรคำว่าเกิด, ให้กำเนิด 生 ที่รวมความจึงได้ว่าเกิดแต่ผู้หญิง แซ่โบราณจำนวนมากมีตัวอักษรคำว่าผู้หญิง 女 ประกอบเช่น แซ่เจียง (姜) แซ่เหยา (姚) แซ่จีหรือแซ่อี (姬) เป็นต้น

4) มีที่มาจากชื่อสถานที่เกิด ถิ่นที่อยู่อาศัย หรือภูมิลักษณะของถิ่นที่อยู่ เช่น แซ่เจียง (姜) ปฐมวงศ์ คือ จักรพรรดิเหยียนตี้ (炎帝) จักรพรรดิเหลืองในบรรพกาลประสูติ ณ แม่น้ำเจียงส่วย ลูกหลานจึงได้ใช้แซ่เจียง ซึ่งเป็นอักษรเดียวกับชื่อแม่น้ำเป็นแซ่สืบมา หรือแซ่เหยา (姚) ที่สืบสายสกุลจากจักรพรรดิซุ่นตี้ (舜帝) ตามบันทึกที่กล่าวว่าจักรพรรดิซุ่นตี้ประสูติ ณ ดินแดนเหยาซวี โอรสנדดาจึงใช้แซ่เหยา

การใช้แซ่ตามถิ่นที่อยู่อาศัย เหล่าเชื้อพระวงศ์หรือขุนนางแคว้นฉีในยุคชุนชิวที่ถูกส่งไปประจำยังประตูทิศตะวันออก ภาษาจีนออกเสียงว่าตงกั๋ว (东郭) พวกเขาจึงใช้แซ่ตงกั๋ว (东郭) หรือแซ่ซีเหมิน (西门) หมายถึงประตูตะวันตก

การใช้แซ่ตามภูมิลักษณะของถิ่นที่อยู่ แซ่ฉือ (池) แปลว่าบ่อน้ำ หรือ แซ่หลิว (柳) ที่แปลว่าต้นหลิว เป็นต้น

5) มีที่มาจากชื่อของสัตว์ที่คนสมัยก่อนบูชา เช่นแซ่หม่า (马) ที่แปลว่าม้า แซ่หนิว (牛) แปลว่าวัว แซ่หยาง (羊) แปลว่าแพะ และแซ่หลง (龙) แปลว่ามังกร เป็นต้น

6) มีที่มาจากอาชีพ เช่นช่างทำเครื่องปั้นดินเผาใช้แซ่เถา (陶) แปลว่าเครื่องปั้นดินเผา แซ่เจียง (匠) แปลว่าช่างไม้ เป็นต้น

7) มีที่มาจากสมญานามของบรรพบุรุษ เช่น หวงตี้หรือจักรพรรดิเหลือง มีชื่อว่าซวนหยวน (轩辕) ซึ่งภายหลังก็ได้กลายมาเป็นแซ่หนึ่ง

8) มีที่มาจากแซ่ที่ได้รับพระราชทาน เช่น เมื่อนางสนมผู้ที่เป็นที่โปรดปรานเสียชีวิตลง เพื่อแสดงถึงความโศกเศร้า พระเจ้าโจวมู่ (周穆王) จึงได้พระราชทานแซ่ทัง (痛) ให้แก่ลูกหลานของนางสนมผู้นั้น แต่เป็นแซ่ที่พบน้อย เป็นต้น

9) เป็นแซ่ใหม่แทนแซ่เดิมเพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้าม คำฟ้องเสียงกับนามของกษัตริย์ หรือ เหตุผลบางประการ เช่นในยุครณรัฐหรือจันกั๋ว (战国) เมื่อแคว้นฉีพ่ายแพ้แก่แคว้นฉิน ลูกหลานของพระเจ้าเซียงแห่งแคว้นฉี ได้เปลี่ยนจากแซ่เถียน (田) เป็นแซ่ฝ่า (法) หรือรัชสมัยจักรพรรดิฮั่นหมิงตี้ (汉明帝) ห้ามประชาชนใช้อักษรคำว่าจ้วง (庄) ดังนั้นประชาชนที่ใช้แซ่จ้วง (庄) จึงเปลี่ยนไปใช้แซ่เหยียน (严) เป็นต้น

10) มีที่มาจากยศศักดิ์หรือตำแหน่งทางราชการ เช่น ตำแหน่งของเชื้อพระวงศ์ แซ่หวาง (王) หรือพระราช และ แซ่โฮ่ว (侯) เป็นขุนนางตำแหน่งชั้นพระยา หรือในราชวงศ์โจวตะวันตกมีตำแหน่งเสนาบดีห้าตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งซือเถิง (司徒) รับผิดชอบด้านการศึกษา ตำแหน่งซือหม่า (司马) รับผิดชอบด้านการทหาร ตำแหน่งซือกง (司空) รับผิดชอบด้านวิศวกรรม ตำแหน่งซือชวี่ (司士) รับผิดชอบด้านพิธีการ และตำแหน่งซือไคว่ (司寇) รับผิดชอบด้านความยุติธรรม ตำแหน่งราชการทั้งห้าจะถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นโดยลูกหลานของข้าราชการทั้งห้าประเภทนี้มีแซ่ตามตำแหน่งของบรรพบุรุษ เช่นแซ่ซือหม่า (司马) หรือ แซ่ซือเถิง (司徒) เป็นต้น

11) มีที่มาจากคำบอกลำดับ เช่น แซ่เจี่ย (甲) แซ่อี้ (乙) จากคำบอกลำดับในการนับวันเดือนปีตามระบบแผนภูมิสวรรค์หรือกานจื่อ (干支) หรือจากบอกลำดับพี่น้อง พี่คนโตคือเม้ง (孟) เป็นแซ่เม้ง คนที่สองคือจ้ง (仲) เป็นแซ่จ้ง คนที่สามคือชู (叔) เป็นแซ่ชู คนที่สี่คือหลี่ (李) เป็นแซ่หลี่ เป็นต้น

2.2.2 ที่มาของการตั้งชื่อ

ภาษาจีนปัจจุบันคำว่า 名字 (หมิงจื่อ) หมายถึงชื่อเรียกบุคคล ผลิทัศน์ วัตถุสิ่งของ ซึ่งประกอบด้วยอักษรจีนสองตัวอักษร คืออักษรคำว่า 名 (หมิง) และอักษรคำว่า 字 (จื่อ) แต่จากวัฒนธรรมการตั้งชื่อของจีนโบราณ คำว่า 名 (หมิง) และคำว่า 字 (จื่อ) นั้นมีความหมายที่แตกต่างกัน

อักษรคำว่า 名 (หมิง) สารานุกรมไปตู้ (百度百科) ได้อธิบายว่าอักษรตัวนี้ได้ปรากฏเป็นอักษรภาพบนจารึกกระดูกสัตว์ในราชวงศ์ซาง ประกอบด้วยอักษรสองตัวคือ อักษรคำว่าปาก (口) และอักษรคำว่ากลางคืน (夕) หมายความว่าคนโบราณในเวลากลางคืน พวกเขามองไม่เห็นกัน จึงเรียกชื่อตนเองเพื่อแสดงตัว คำว่า 名 (หมิง) เป็นได้ทั้งคำนามที่หมายถึงชื่อบุคคล และคำกริยาหมายถึงตนเองเรียกชื่อตนเอง

จางเหมย์หลิน (ZHANGMEILIN, 2015: 14-15) อธิบายว่า จากบันทึกในคัมภีร์เกี่ยวกับพิธีกรรมหลี่จี้ 《礼记》 ของขงจื่อ อธิบายว่า 名 (หมิง) คือชื่อแรกที่ถูกต้องให้กับทารกเมื่ออายุครบสามเดือน บิดาจะเป็นผู้ตั้งชื่อแรกหรือ 名 (หมิง) ให้กับทารก ให้เพื่อระบุตัวตนและใช้เรียกแทนตัว

จนกระทั่งหากเป็นเด็กหญิงเมื่ออายุครบ 15 ปี หากเป็นเด็กชายเมื่อมีอายุครบ 20 ปี จะมีการจัดพิธีการบรรลุนิติภาวะ แสดงถึงการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ในพิธีการนี้จะมีการตั้งชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) ให้กับเด็กคนนั้น ผู้ที่ตั้งชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) ให้กับเด็ก จะเป็นแขกผู้ที่เข้าร่วมในพิธีนี้ โดยที่ชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) อาจแสดงความหมายหรือเป็นคำอธิบายขยายความของ 名 (หมิง) จะเป็นชื่อที่ใช้อย่างเป็นทางการและมีเฉพาะบุคคลที่มีฐานะในสังคมหรือผู้มีความรู้ ชาวบ้านราษฎรทั่วไปจะไม่มีชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) เหตุผลของการตั้งชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) ให้กับบุคคลคนนั้นเพราะเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่และมีหน้าที่การงาน สังคมจะให้ความเคารพนับถือแก่บุคคลนั้นโดยการเรียกชื่อรองหรือ 字 (จื่อ) แต่ยังคงสามารถใช้ 名 (หมิง) เรียกขานบุคคลนั้นได้ในเฉพาะกรณีบุคคลนั้นใช้เรียกแทนตัวเองเมื่อต้องการแสดงความถ่อมตนหรือเมื่อผู้อาวุโสกว่าใช้เรียกตัวบุคคลนั้น หากจะกล่าวให้เข้าใจง่ายอาจกล่าวได้ว่า 名 (หมิง) เปรียบเหมือนชื่อเล่น และ 字 (จื่อ) เปรียบเหมือนชื่อจริง แต่ภาษาจีนปัจจุบันใช้คำว่า 名字 (หมิงจื่อ) ในความหมายว่าชื่อ

การตั้งชื่อของชนชาติจีนตั้งแต่อดีตก็จะตั้งชื่อที่มีความหมายสิริมงคล เปรียบเสมือนเป็นการอวยพรเด็กมีอายุยืนยาวและมีสุขภาพแข็งแรง การตั้งชื่อไม่เพียงให้ความสำคัญของชื่อที่ไพเราะเลือกใช้ตัวอักษรสวยงาม และมีความหมายที่ดีแล้ว ชื่อยังต้องสอดคล้องกับโชคชะตากับเจ้าของชื่ออีกด้วย ชื่อนั้นจึงนับว่าจะเป็นชื่อที่ดี จากความแตกต่างของช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ วิธีการตั้งชื่อจะมีความแตกต่างกันไป เต็งจิ่งเหลย (DENGJINGLEI, 2014) อธิบายว่า ในสมัยราชวงศ์ซางนิยมตั้งชื่อตามตามระบบแผนภูมิสวรรค์หรือกานจื่อ (干支) มีข้อห้ามตั้งชื่อดังนี้

ไม่เป็นชื่อรัฐหรือแคว้น

ไม่เป็นชื่อตำแหน่งราชการ

ไม่เป็นชื่อแม่น้ำหรือภูเขา

ไม่เป็นชื่อโรค

ไม่เป็นชื่อเรียกสัตว์ 6 ประเภท ได้แก่ ชื่อ หนิว (牛 แปลว่า วัว) หยาง (羊 แปลว่า แพะ) จู (猪 แปลว่า หมู) หม่า (马 แปลว่า วัว) จี (鸡 แปลว่า วัว) และเฉวียน (犬 แปลว่า สุนัข)

ไม่เป็นชื่อสกุลเงิน

จนกระทั่งในยุคชุนชิวจันกั๋ว (春秋战国) ได้ยกเลิกข้อห้ามดังกล่าว เหลือเพียงห้ามตั้งชื่อที่เป็นชื่อโรคเท่านั้น ต่อมาราชวงศ์ฉินมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ ห้ามชื่อของสามัญชนซ้ำกับจักรพรรดิ และเกิดวิธีการตั้งชื่อตามลำดับวงศ์ตระกูลขึ้น ต่อมาจักรพรรดิซินเกาจู่ พระนามเดิม หวังหม่ง (王莽) ให้ประชาชนใช้ชื่อสองพยางค์ ชื่อสองพยางค์ของจีนจึงเริ่มมีขึ้นในยุคนั้น

วราลี รุ่งบานจิต และ คนอื่น ๆ (2562: 12-13) อธิบายการตั้งชื่อของคนจีนไว้ดังนี้

1) ใช้ตัวอักษรที่เป็นมงคลหรือคำที่มีความหมายที่ดี

2) ชื่อของคนจีนโดยทั่วไปจะประกอบด้วยแซ่หนึ่งพยางค์และชื่อสองพยางค์หรือแซ่หนึ่งพยางค์และชื่อหนึ่งพยางค์ และพบว่าหลังปี 1980 เป็นต้นมามีการตั้งชื่อแบบแซ่หนึ่งพยางค์และชื่อหนึ่งพยางค์จำนวนมากขึ้น

3) ชื่อของคนจีนที่ตั้งโดยพ่อแม่ มักสะท้อนถึงความหวังหรือความปรารถนาของพ่อแม่ที่มีต่อลูก เช่น ร่ำรวย (富) ผู้สูงส่งหรือมีวาสนาดี (贵) เจริญรุ่งเรือง (荣) งดงาม สง่างาม (华) มีคุณธรรม หรือรักความเป็นธรรม (义) เป็นต้น

4) ชื่อผู้ชายและผู้หญิงมักมีความแตกต่างกัน ชื่อภาษาจีนสามารถพิจารณาลักษณะเฉพาะที่แตกต่างระหว่างชื่อผู้ชายและชื่อผู้หญิงได้จากความหมายของอักษร ชื่อของผู้ชายเลือกตัวอักษรที่มีความหมายกล้าหาญ แข็งแรง ความสำเร็จ วีรบุรุษ ผู้มีปัญญา พลเอกกำลัง คำที่มีความหมายถึงสัตว์ที่แข็งแรง เช่น กล้าหาญ (勇) แข็งแรง เข้มแข็ง (强) ภูเขา (山) มังกร (龙) เสือ (虎) เป็นต้น ชื่อของผู้หญิงเลือกใช้อักษรที่หมายถึงความงาม ความอ่อนโยน ความจงรักภักดี ดอกไม้ กลิ่นหอม ความหวาน อัญมณี เช่น สวยงาม (美) พระจันทร์ (月) สวยน่ารัก (娇) หอมหวาน (芳) หยก (玉) เป็นต้น

5) ในการตั้งชื่อคนจีนจำนวนมากนิยมตรวจสอบดวงชะตา โดยดูจากวันเดือนปีเกิดแล้วตั้งชื่อให้สอดคล้องกับดวงชะตาของเด็ก โดยมีตัวอักษรที่มีส่วนประกอบเป็นธาตุต่างๆ เช่น ทอง (金) ไม้ (木) น้ำ (水) ไฟ (火) ดิน (土) เพื่อเสริมดวงชะตา

6) การตั้งชื่อตามลำดับวงศ์ตระกูล คนจีนสมัยก่อนมีการเรียงลำดับคนในวงศ์ตระกูลเดียวตามรุ่นต่างๆ โดยคนรุ่นเดียวกันจะใช้ชื่อที่เป็นตัวอักษรตัวเดียวกันเพื่อที่แสดงลำดับรุ่น เมื่อคนในตระกูลเดียวกันเห็นชื่อแล้วจะรู้ได้ทันทีว่าคนนั้นมีลำดับรุ่นอาวุโสในวงศ์ตระกูลอยู่ในลำดับไหน

7) ตั้งชื่อตามฤดูกาล สถานที่ หรือ เหตุการณ์ในวันที่เกิด เช่น วันชาติ (国庆) วันแผ่นดินไหว (震生) ฤดูใบไม้ผลิ (春) ฤดูร้อน (夏) ฤดูใบไม้ร่วง (秋) ฤดูหนาว (冬) แม่น้ำ (河) ภูเขา (山) เป็นต้น

8) บางคนตั้งชื่อตามบุคคลในประวัติศาสตร์ หรือคนในยุคปัจจุบันที่ตนเองนับถือชื่นชมหรือเลื่อมใสศรัทธา

9) ในยุคสมัยที่รัฐบาลและประชาชนจีนส่งเสริมและสรรเสริญผู้มีความคิดในการต่อสู้ทางชนชั้น และการปกป้องประเทศชาติ จึงมีการตั้งชื่อลูกหลานของตนเองที่สอดคล้องกับความคิดของสังคมในสมัยนั้น เช่น 卫东(เหว่ยตง:ปกป้องเหมาเจ๋อตง ซึ่งเป็นผู้นำสูงสุดของประเทศ) 解放(เจียฟาง:การปลดแอก) 红心(หงซิน:มีจิตใจสีแดงที่สนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์) เป็นต้น จนถึงตอนต้นของยุคสาธารณรัฐ มีคนจีนจำนวนมากยังคงใช้ชื่อแรก 名 (หมิง) และชื่อรอง 字 (จื่อ) เช่น เหมาเจ๋อตง มีชื่อแรกคือเจ๋อตง (泽东) มีชื่อรองว่ายฺเหวียนจื่อ (润之) โจวเอนไห่มีชื่อแรกคือเอนไห่

恩来 มีชื่อรองเสียงหวี 翔宇 ชุนยัดเซ็นมีชื่อแรกว่าชุนเหวิน 孙文 มีชื่อรองว่าอี้เซียน 逸先 เป็นต้น

คนจีนโบราณนอกจากจะมีชื่อแรก 名 (หมิง) และชื่อรอง 字 (จื่อ) แล้ว ยังมี 号 (ห่าว) ซึ่งหมายถึง สมณนาม หรืออาจเปรียบได้กับชื่อในวงการหรือนามปากกาในปัจจุบัน โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีสมณนามหรือ 号 (ห่าว) จะเป็นผู้ที่มีความรู้หรือมีสถานะทางสังคม

ปัจจุบันนี้การตั้งชื่อของคนจีนไม่ได้พิถีพิถันอย่างเช่นคนโบราณ โดยทั่วไปมีเพียงชื่อจริงและชื่อเล่น และไม่มีการตั้งชื่อตามลำดับรุ่น เงื่อนไขในการตั้งชื่อยังต้องการให้ลูกหลานมีชื่อที่ไพเราะ มีความหมายที่ดีและไม่ซ้ำกับคนอื่น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเป็นสิ่งที่คนในสังคมให้ความสำคัญ สามารถสะท้อนวัฒนธรรมทางภาษา ตลอดจนค่านิยม ความเชื่อ ความคิด ความรู้ ทัศนคติของผู้ตั้งชื่อและเจ้าของชื่อ ตลอดจนลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค่านิยม ความเชื่อ ความคิด ความรู้ ทัศนคติและลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อการตั้งชื่อของคนไทย เช่น งานวิจัยของสุภาพรณ ณ บางช้าง (2527 อ้างถึงใน จิตตภา สารพัดนิก ไชยปัญญา, 2564: 29) ศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปี พ.ศ. 2525 จากการศึกษาในเรื่องของจำนวนพยางค์และที่มาของภาษาพบว่าชื่อของคนไทยมีจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้น มีการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อลดลงและเพิ่มการใช้ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตมากขึ้นตามลำดับสมัย โดยเฉพาะในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยในระยะต้น ภาษาที่ปรากฏในชื่อคนทั่วไปยังมีชื่อภาษาไทยอยู่มาก ต่อมาในสมัยจอมพลป. พิบูลสงคราม คนไทยมีความตื่นตัวในการเลือกสรรภาษามาตั้งชื่อตัวเองมากขึ้นซึ่งปรากฏเป็นชื่อที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากชื่อภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตมีรูปคำหรือเสียงแปลกๆ ที่ไม่ซ้ำกับชื่อคนอื่นแสดงถึงแนวคิดของความต้องการสร้างความเป็นเอกเทศหรือความโดดเด่นของคนในยุคนั้น

วิรัช ศิริวัฒนนาวิ (2544) ศึกษาการตั้งชื่อคนไทย พบว่าการตั้งชื่อของคนไทยสอดคล้องกับค่านิยมและความเชื่อของคนไทยมาตลอดทุกยุคทุกสมัย ผู้ตั้งชื่อให้อาจได้แก่ บิดามารดา พระภิกษุ ญาติผู้ใหญ่ ผู้รู้และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิด เงื่อนไขในการตั้งชื่อได้แก่ เพศ หลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อบุคคลในครอบครัว การเลียนแบบและเสียงที่อาจเกิดปัญหา และพบว่ากลุ่มคนอายุน้อยมีแนวโน้มตั้งชื่อให้แปลกใหม่มากขึ้น

นฤมล รัตนอ่อน (2554) ศึกษาความหมาย ความเชื่อ และค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อนักเรียน ตำบลท่าช้างคลอง จังหวัดเลย พบว่าชื่อนักเรียนมี 16 ความหมาย พบว่าชื่อนักเรียนชายมีความหมายเกียรติยศและอำนาจมากที่สุด ชื่อนักเรียนหญิงมีความหมายความดีงาม ความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด สะท้อนความเชื่อ 9 ประการด้านได้แก่ ความดีงามความเจริญรุ่งเรือง เกียรติยศและอำนาจ มนุษย์และวงศ์ตระกูล สิ่งแวดล้อม ความรู้ความสามารถ ความร่ำรวย ความสุข การดำรงอยู่ คุณลักษณะและคุณสมบัติ สะท้อนค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งที่ปรารถนาในชีวิต มนุษย์และวงศ์ตระกูล สิ่งแวดล้อม คุณลักษณะและคุณสมบัติ

นอกจากการศึกษาที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อจริงแล้ว ยังพบการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อเล่น เช่น งานวิจัยของ นันทนา รณเกียรติ (2555) ศึกษาทัศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย เพื่อทราบปัจจัยและเหตุผลที่มาของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย และเข้าใจทัศนคติของคนไทยต่อการตั้งชื่อเล่น ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองให้น้ำหนักในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ 4 ลำดับแรกคือ 1) ต้องเป็นสองพยางค์ จึงจะได้มีความหมายตามที่ต้องการ 2) ต้องการความแปลกใหม่ 3) ต้องการให้ฟังดูโก้ 4) ตั้งตามชื่อสิ่งที่ชอบ งานวิจัยพบว่าปัจจุบันแนวโน้มในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์มีมากกว่าในอดีต เพราะต้องการให้มีความหมายที่ดีและมีความหมายตามที่ ต้องการ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองเพศหญิงและกลุ่มที่มีช่วงอายุน้อยให้น้ำหนักกับเหตุผลที่จะตั้งชื่อสองพยางค์สูงกว่าผู้ปกครองเพศหญิงและกลุ่มที่มีช่วงอายุน้อยให้น้ำหนักกับเหตุผลที่จะตั้งชื่อสองพยางค์สูงกว่าผู้ปกครองเพศชายและผู้ที่มีช่วงอายุมากกว่า ในขณะที่ นพดล สมจิตร (2560) ศึกษาพฤติกรรมการตั้งชื่อเล่นและค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อเล่นของนักเรียน พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมตั้งชื่อเล่นด้วยคำพยางค์เดียว และตั้งชื่อเล่นเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด เหตุผลสำคัญในการตั้งชื่อเล่นเป็นการตั้งชื่อเล่นให้สัมพันธ์กับชื่อบุคคลในครอบครัว เพศของนักเรียนเป็นปัจจัยทางสังคม ที่มีผลทำให้กลวิธีการตั้งชื่อเล่นและค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อเล่นแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในขณะที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และปีพ.ศ. เกิดของนักเรียนมีผลต่อกลวิธีการตั้งชื่อเล่นและค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อเล่นในแง่ที่แตกต่างกันและไม่แตกต่าง

อีกทั้งยังพบงานวิจัยที่ศึกษาความหมาย ความเชื่อ และค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อของชาวไทยเชื้อสายต่าง ๆ เช่น งานวิจัยของ คันธรส วิทยาภิรมย์ (2554) ศึกษาการตั้งชื่อกับชาติพันธุ์ละเวอะ บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน การศึกษาพบว่าการตั้งชื่อมีที่มา 3 ลักษณะ คือ 1) ตั้งชื่อตามบรรพบุรุษ 2) ตั้งชื่อตามลักษณะเด่นของบุคคล 3) ตั้งชื่อตามบุคคลสำคัญ ภาษาที่ใช้มี 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาละเวอะ ภาษากะเหรี่ยง ภาษาคำเมือง ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาอังกฤษ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของการตั้งชื่อของชาวละเวอะ ที่ยังคงให้ความสำคัญกับชื่อที่เป็นภาษาละเวอะซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงอัตลักษณ์ของกลุ่ม และในขณะเดียวกันก็ไม่ปฏิเสธสิ่งใหม่ที่เข้ามาสู่ชุมชนซึ่งมีการเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมตามยุคสมัย

ธัญชา ที่ปรัภษพันธ พฤศจิกั เศรษฐทอง ศิรินาถ พานิชวรพันธ์ และ จอมขวัญ สุทธินนท์ (2561) ศึกษาค่านิยมของชาวไทยเชื้อสายจีนที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อเล่นของชาวไทยเชื้อสายจีน ที่มีอายุระหว่าง 50-70 ปี ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ศึกษาค่านิยมของผู้ตั้งชื่อให้แก่ลูกหลานซึ่งอยู่ในวัยชรา พบว่ามีแนวโน้มการใช้คำศัพท์ดั้งเดิมในภาษาเดิมของตน จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ชาวไทยเชื้อสายจีน ที่มีอายุระหว่าง 50-70 ปี ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตั้งชื่อเล่นจากฐานความคิดที่อิงอยู่กับค่านิยมที่สัมพันธ์กับความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี และบริบททางสังคม เป็นทัศนคติอันเป็นความรู้สึกส่วนตัวของผู้ตั้งชื่อต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สะท้อนความคิด ความเชื่อ ความปรารถนา การให้ความสำคัญต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งผ่านการตั้งชื่อเล่น มี 14 กลุ่มความหมายตามลำดับ ดังนี้ 1) ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ 2) ความหมายเกี่ยวกับลักษณะ ทางกายภาพ 3) ความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่ง 4) ไม่มีความหมาย 5) ความหมายเกี่ยวกับความสุข ความรัก 6) ความหมายเกี่ยวกับตัวอักษร ตัวเลข ลำดับที่ 7) ความหมายเกี่ยวกับอาหาร 8) ความหมายเกี่ยวกับความดีงาม และความเจริญรุ่งเรือง 9) ความหมายเกี่ยวกับคนและวงศ์ตระกูล 10) ความหมายเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ เทคโนโลยี 11) ความหมายเกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ ยานพาหนะ 12) ชื่อเล่นที่เจ้าของชื่อไม่ทราบความหมาย 13) ความหมายเกี่ยวกับ เกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ พบน้อยที่สุด และ 14) ความหมายเกี่ยวกับ ชื่อเฉพาะ

อัสนีดา สมาอุณ (2561) ศึกษาค่านิยมและความหมายในการตั้งชื่อของชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูในอำเภอเมืองนราธิวาสมีค่านิยมต่อไปนี คือ ชาวไทยมุสลิมนิยมปรัภษบุคคลในครอบครัวและผู้รู้ทางศาสนาในการตั้งชื่อให้กับบุตรหลาน มีการตั้งชื่อหลังคลอดมากกว่าก่อนคลอด นิยมตั้งชื่อเป็นภาษาอาหรับ และภาษามลายูถิ่น ปาตานี มีการเลือกใช้ความหมายที่ดี ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ ชื่อที่มีความหมายเป็นพระนามของอัลลอฮ์ ชื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญทางศาสนา บุคคลที่มีชื่อเสียง เครือญาติ สถานที่ ธรรมชาติ เช่น ดิน ฟ้า ดวงดาว แร่ธาตุ สิ่งของเครื่องใช้ คุณลักษณะเชิงบวกมนุษย์ คุณลักษณะเชิงลบของมนุษย์ และวัน เวลา

เมื่อการพัฒนาระบบการศึกษาเกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยและมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในหลากหลายรูปแบบ ระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศมากขึ้น ทั้งในลักษณะการศึกษาตลอดหลักสูตรและการศึกษาบางส่วน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาจีน-ไทย ซึ่งมีนักศึกษาชาวจีนจากหลายมหาวิทยาลัย เดินทางมาเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยจำนวนมาก เมื่อนักศึกษาเดินทางมาศึกษา ณ ประเทศไทย จึงมีการตั้งชื่อภาษาไทยให้กับนักศึกษาเหล่านั้น วิไล ธรรมวาจา (2559) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชื่อภาษาไทย พบว่าเงื่อนไขสำคัญที่สุด 2 ลำดับแรกที่นักศึกษาชาวจีนพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาไทย ความหมายดีและเสียงคำไพเราะ ชื่อที่มีความหมายที่ดีจะเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีและมั่นใจที่จะแนะนำตัวด้วยชื่อภาษาไทยในขณะที่

อาศัยอยู่ในประเทศไทยและเพื่อให้ชื่อเป็นสิ่งแสดงลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่ความไพเราะของชื่อภาษาไทยที่นักศึกษาชาวจีนให้ความสำคัญ คือ เสียงของคำไทยจะต้องไม่ตรงกับเสียงของคำที่มีความหมายเชิงลบในภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนต้องการให้อาจารย์คนไทยหรือเจ้าของภาษาเป็นผู้ตั้งชื่อให้

จากการที่กระแสการเรียนภาษาจีนเป็นที่นิยมไปอย่างกว้างขวาง จำนวนผู้เรียนภาษาจีนที่มีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้การจัดการชั้นเรียนการดูแลนักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัย และเพื่อความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวต่างชาติเหล่านี้จึงมีการตั้งชื่อภาษาจีน แต่การตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติมีลักษณะรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างจากการตั้งชื่อภาษาจีนของคนจีน จึงมีผู้ทำการศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษารูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน ปัญหาการตั้งชื่อภาษาจีน ตลอดจนเพื่อศึกษาความหมาย ความเชื่อ และค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติ จากเหตุผลที่กล่าวมาจึงพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น ผลการศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีนของเหมาลี่ฉวน และ ฉ้ายลี่หง (MAOLIQUN & CAILIHONG , 2015: 68-77) หม่าอี้เทียน (MAYITIAN , 2018) และหวังอันฉี (WANGANQI , 2019) พบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติเห็นความจำเป็นของการมีชื่อภาษาจีน ที่จะทำให้การสื่อสารและการใช้ชีวิตประจำวันมีความสะดวกมากขึ้น ชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นชื่อที่ตั้งใหม่ เสียงและความหมายแตกต่าง ไม่มีความเกี่ยวข้องกับชื่อในภาษาเดิมของตนเอง การเลือกใช้แซ่ นักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่เลือกใช้แซ่ของคนจีนที่ออกเสียงใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาเดิมของตนเองมาเป็นแซ่ นักศึกษาชาวต่างชาตินิยมตั้งชื่อแบบใช้คำซ้ำ เช่น ถิงถิง (婷婷) ลี่ลี่ (丽丽) เป็นต้น หรือการซ้ำเสียงโดยเลือกใช้ตัวอักษรพ้องเสียง เช่น หลู่หลู่ (露露) ลี่ลี่ (莉莉) เป็นต้น ซึ่งการตั้งชื่อลักษณะนี้เหมาะกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย การเลือกใช้อักษรจีนในการตั้งชื่อ นักศึกษาเลือกใช้อักษรจีนที่มีความหมายดีมาตั้งชื่อ ซึ่งอักษรเหล่านี้เป็นอักษรที่พบมากในการตั้งชื่อของคนจีนเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาเหล่านี้มีความเข้าใจเบื้องต้นในเรื่องตัวอักษรและวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี ปัญหาของการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติ ได้แก่ โครงสร้างชื่อไม่สมบูรณ์ตามโครงสร้างชื่อภาษาจีนที่ต้องประกอบด้วยแซ่และชื่อ แต่ยังพบชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติบางคน มีเพียงชื่อ ไม่มีแซ่ อาจเพราะเป็นการตั้งชื่อแบบการทับศัพท์จึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว ดังนั้นผู้ที่ต้องการตั้งชื่อให้กับนักศึกษาชาวต่างชาติควรให้ความสำคัญให้การเลือกใช้ตัวอักษร เสียง และความหมาย ขณะเดียวกันต้องตรงความต้องการหรือสอดคล้องกับวัฒนธรรมเดิมของเจ้าของชื่อ

นอกจากนี้พบงานวิจัยที่เจาะจงศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย ทั้งที่ศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยและที่ศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น การศึกษาลักษณะภาษาและคุณค่าในชื่อภาษาจีนของนิสิตไทย ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 78-90) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนิสิตไทยทั้งเพศชายและเพศหญิง สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า คำที่ถูกนำมาตั้งชื่อภาษาจีนมากที่สุดคือคำคุณศัพท์ รองลงมา คือ คำนาม คำที่พบน้อยที่สุด คือ คำลักษณนาม คำสรรพนาม คำบุพบท และ คำเสริม ด้านกลวิธีการสร้างชื่อ พบการประสมคำมากที่สุด การซ้ำเสียงถูกใช้น้อยที่สุด ด้านประเภทความหมายของชื่อ พบชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความงามและความบริสุทธิ์มากที่สุด ในด้านคุณค่าของชื่อภาษาจีนที่มีต่อตัวผู้สอน พบว่า ชื่อภาษาจีนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียกขานให้แก่อาจารย์เจ้าของภาษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ทางภาษาและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ด้านคุณค่าตัวผู้เรียน พบว่า ชื่อภาษาจีนคือส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอักษรจีนและเสริมสร้างความมั่นใจ ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังเปรียบเสมือนใบเบิกทางที่ทำให้เกิดการยอมรับในการเข้าสู่สังคมจีน ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวผู้เรียนในสังคมการศึกษาและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน ในอนาคต

หลงเสี่ยววี่ (LONGXIAOYU , 2019) ศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย พบว่า หากนักศึกษาชาวไทยมีเชื้อสายจีนจะเลือกใช้แซ่จากแซ่เดิมของบรรพบุรุษเป็นลำดับแรก หากนักศึกษาชาวไทยไม่มีเชื้อสายจีนใช้แซ่ที่อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนเลือกให้เอง นักศึกษาชาวไทยมีชื่อภาษาจีนก่อนที่จะไปศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน และมีความพึงพอใจต่อชื่อนี้แล้วไม่ต้องการเปลี่ยนชื่อใหม่ ผู้ที่ตั้งชื่อให้ หากเป็นนักศึกษาที่ไม่มีเชื้อสายจีนจะมีครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนเป็นผู้ตั้งชื่อให้ หากเป็นนักศึกษาที่มีเชื้อสายจีนจะมีญาติผู้ใหญ่ที่รู้ภาษาจีนเป็นผู้ตั้งชื่อให้ วิธีการตั้งชื่อจะใช้วิธีตั้งชื่อภาษาจีนตามความหมายของชื่อภาษาไทย และ พบงานวิจัยของโจวซือหง (ZHOU SIHONG, 2015) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย ณ มหาวิทยาลัยกวางสี พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 251 คน นักศึกษาชาวไทยส่วนใหญ่ใช้แซ่ 1 พยางค์ ใช้แซ่เฉิน (陈) มากที่สุด รองลงมาคือ แซ่หลี่ (李) และมีนักศึกษาเพียง 1 คนใช้แซ่ 2 พยางค์ คือ แซ่โอวหยาง (欧阳) การเลือกใช้แซ่ของนักศึกษาชาวไทยจะเลือกใช้แซ่ที่ออกเสียงใกล้เคียงกับนามสกุลของตนเอง เลือกใช้ชื่อภาษาจีนเลือกจากความชอบของตนเอง และเลือกใช้อักษรที่มีความหมายที่ดี ซึ่งนักศึกษาชาวไทยใช้วัฒนธรรม แนวคิด ความเชื่อจากการตั้งชื่อภาษาไทยมาใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน เช่น งานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554) ได้ศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ เปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำศึกษา และเปรียบเทียบความหมายของชื่อ การศึกษาพบว่าชื่อคนไทยพบเป็นคำ 3 พยางค์มากที่สุด ชื่อคนจีนพบเป็นคำ 2 พยางค์มากที่สุด คนไทยใช้คำสมาสในการตั้งชื่อ คนจีนจะ

ใช้คำประสมในการตั้งชื่อ และพบว่าความหมายของชื่อคนไทยและคนจีนมีลักษณะเดียวกัน คนไทยและคนจีนเพศชายนิยมชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ มากที่สุด ส่วนคนไทยและคนจีนเพศหญิง นิยมชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความงามและความบริสุทธิ์ ดอกไม้ ธรรมชาติ และ งานวิจัยของ จางเหม่ยหลิน (ZHANGMEILIN , 2015) ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทยและคนจีน ศึกษาพบว่า ชื่อของคนไทยและคนจีนจะแสดงความแตกต่างของเพศ มีที่มาของการตั้งชื่อที่เลือกใช้คำที่มีความหมายที่ดีในการตั้งชื่อ และมีข้อห้ามในการตั้งชื่อเหมือนกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาทวิวิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ” การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละในแต่ละประเด็น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย การศึกษาวิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยจะใช้วิธีการศึกษาด้วยการวิจัยเอกสาร และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสาร งานเขียนทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เช่น หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความวิจัย บทความวิชาการที่กล่าวถึงการศึกษาลักษณะทางภาษาหรือทวิการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ
- 2) กำหนดขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างและขอบเขตเนื้อหา
- 3) สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องการตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ประยุกต์จากงานวิจัยของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) และงานวิจัยของ วิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39)
- 4) ดำเนินการยื่นเสนอขอรับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

5) เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามการตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1- 4 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน โดยส่งแบบสอบถามให้นิสิตเป็นผู้ตอบ

6) รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์วิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด ได้แก่ ความหมายของชื่อภาษาจีน ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน และวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและการพรรณนาวิเคราะห์

7) รวบรวมข้อมูลและดำเนินการสรุปประเด็นทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

8) วิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ในประเด็นดังนี้ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อ และการวิเคราะห์ความหมายของชื่อ ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 85-182) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและการพรรณนาวิเคราะห์

9) สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ จัดทำรูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.2 ประชากรและข้อมูลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละในแต่ละประเด็น ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) คือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน

ข้อมูลในการศึกษาคือ ชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1- 4 ปีการศึกษา 2566

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ประยุกต์จากงานวิจัยของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) และงานวิจัยของ วิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39) แบบสอบถามมี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน

ตอนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสาร งานเขียนทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เช่น หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความวิจัย บทความวิชาการที่ว่าด้วยการศึกษาลักษณะทางภาษาหรือกลวิธีการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำรา

3) สร้างแบบสอบถามฉบับร่างและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและเสนอแนะเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม

5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะและเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง

6) จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.4 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน โดยส่งแบบสอบถามให้นิสิตเป็นผู้ตอบ และดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือน มกราคม 2567 ภายหลังจากการได้รับการรับรองโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วจึงวิเคราะห์การตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามขั้นตอนดังนี้

1) ข้อมูลตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน ความหมายของชื่อภาษาจีน ผู้ที่ตั้งชื่อ ภาษาจีนให้ วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน และวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และการพรรณนาวิเคราะห์

2) ข้อมูลตอนที่ 2 ทศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ คือระดับ 5 มากที่สุด ระดับ 4 มากระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 2 น้อย ระดับ 1 น้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยของ ดิษฐภัทร บวรชัย (2558) ตามระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาว ไทย โดยวิเคราะห์ในประเด็นส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิด คำและรูปแบบส่วนประกอบ ลักษณะการสร้างคำของชื่อและความหมายของชื่อ วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้ความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 85-182) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และการพรรณนาวิเคราะห์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ความถี่ (Frequency) คือ จำนวนครั้งที่มามีค่าจากการสังเกตนั้น ปรากฏในข้อมูล ซึ่งใช้ สัญลักษณ์ f แทนความถี่

2) ร้อยละ (Percent) อัตราร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์ (percentage/percent) คือ การ นำเสนอจำนวนโดยใช้เศษส่วนที่มีตัวส่วนเป็น 100 มักใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย % อ่านว่า เปอร์เซนต์

3) ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่ากลาง ซึ่งคำนวณจากผลบวกของข้อมูลหารด้วยจำนวนของข้อมูล สัญลักษณ์ที่ใช้คือ $\bar{X}$ อ่านว่า เอ็กซ์บาร์

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูล

4) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) คือ ค่าการกระจายของข้อมูล สัญลักษณ์ที่ใช้คือ S.D.

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum n$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum n^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

ตัวอย่าง

n แทน จำนวนข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง กลวิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และเพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคือนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 303 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการอธิบายประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิต โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อ
ชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน

การวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตามเพศ ศาสนา ความหมายของชื่อจริงภาษาไทย ความหมายของนามสกุล แซ่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว ความหมายของชื่อภาษาจีน ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน และวิธีตั้งชื่อภาษาจีน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีนของขงนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (n=303)

ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	267	88.10
ชาย	36	11.90
รวม	303	100.00
ศาสนา		
พุทธ	254	83.80
อิสลาม	42	13.90
อื่นๆ	7	2.30
รวม	303	100.00
ความหมายของชื่อจริงภาษาไทย		
ทราบ	228	75.20
ไม่ทราบ	75	24.80
รวม	303	100.00
ความหมายของนามสกุล		
ทราบ	27	8.90
ไม่ทราบ	276	91.10
รวม	303	100.00
แซ่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว		
มี	49	16.20
ไม่มี	254	83.80
รวม	303	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่มาของการตั้งชื่อแช่ภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
แช่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว		
มี	49	16.20
ไม่มี	254	83.80
รวม	303	100.00
ความหมายของชื่อภาษาจีน		
ทราบ	131	43.20
ไม่ทราบ	172	56.80
รวม	303	100
ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้		
ตัวเอง	37	12.20
ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย	71	23.40
ครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน	162	53.50
เพื่อนชาวไทย	4	1.30
เพื่อนชาวจีน	6	2.00
พ่อแม่	12	4.00
ญาติผู้ใหญ่	4	1.30
อื่น ๆ	7	2.30
รวม	303	100.00
วิธีการเลือกใช้แช่ภาษาจีน*		
ผู้ตั้งชื่อเป็นผู้เลือกให้	137	44.20
ใช้ตามแช่ของผู้ที่ตั้งชื่อให้	9	2.90
ใช้ตามแช่เดิมของครอบครัวหรือบรรพบุรุษ	25	8.10
ใช้แช่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับนามสกุลของตนเอง	15	4.80
ใช้แช่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงนามสกุลของตนเอง	6	1.90
ใช้แช่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อจริงภาษาไทยของตนเอง	7	2.30
ใช้แช่ที่มีความหมายออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงภาษาไทย	5	1.60
ใช้แช่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่นของตนเอง	4	1.30
ใช้แช่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่น	1	0.30
ใช้แช่ที่มีความหมายมงคล	26	8.40

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่มาของการตั้งชื่อแช่ภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเลือกใช้แช่ภาษาจีน*		
อื่น ๆ	29	9.40
ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล	46	14.80
รวม	310	100.00
วิธีตั้งชื่อภาษาจีน*		
ตั้งตามความหมายของชื่อจริงภาษาไทย	29	9.20
ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทย	18	5.70
ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น	9	2.90
ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น	6	1.90
ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง	54	17.20
ตั้งขึ้นมาใหม่	55	17.50
ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง	5	1.60
ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ	2	0.60
หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม	17	5.40
อื่น ๆ	18	5.70
ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล	101	32.20
รวม	314	100.00

*ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ

จากตาราง 1 พบว่า ที่มาของการตั้งชื่อแช่ภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีรายละเอียดดังนี้

เพศ ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 88.10 และเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90

ศาสนา ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีการนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมาคือนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 และมีการนับถือศาสนาอื่น ๆ ได้แก่ คริสต์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ความหมายของชื่อจริงภาษาไทย ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีการทราบความหมายของชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 และไม่ทราบ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80

ความหมายของนามสกุล ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ไม่ทราบความหมายของนามสกุล จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 91.10 และทราบ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

แซ่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ไม่มีแซ่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 และมี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20

ความหมายของชื่อภาษาจีน ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ไม่ทราบความหมายของชื่อภาษาจีน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และทราบ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้คือครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาคือ ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตั้งเอง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 พ่อแม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 เพื่อนชาวจีน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 เพื่อนชาวไทยและญาติผู้ใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีวิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีนด้วยการที่ผู้ตั้งชื่อเป็นผู้เลือกให้มาเป็นลำดับที่ 1 จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 44.20 ลำดับที่ 2 คือ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 ลำดับที่ 3 คือ อื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ลำดับที่ 4 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายมงคล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 ลำดับที่ 5 คือ ใช้ตามแซ่เดิมของครอบครัวหรือบรรพบุรุษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 ลำดับที่ 6 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับนามสกุลของตนเอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ลำดับที่ 7 คือ ใช้ตามแซ่ของผู้ที่ตั้งชื่อให้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ลำดับที่ 8 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อจริงภาษาไทยของตนเอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ลำดับที่ 9 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงนามสกุลของตนเอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ลำดับที่ 10 ใช้แซ่ที่มีความหมายออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ลำดับที่ 11 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่นของตนเอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และลำดับที่ 12 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

วิธีตั้งชื่อภาษาจีน ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีวิธีตั้งชื่อภาษาจีน ลำดับที่ 1 คือ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 ลำดับที่ 2 คือ ตั้งขึ้นมาใหม่ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ลำดับที่ 3 คือ ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ลำดับที่ 4 คือ ตั้งตามความหมายของชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 ลำดับที่ 5 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทยและอื่น ๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ลำดับที่ 6 คือ หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม

จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ลำดับที่ 7 คือ ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ลำดับที่ 8 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ลำดับที่ 9 คือ ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และลำดับที่ 10 คือ ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน

การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีรายละเอียดดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณา ในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน	$\bar{X}$	SD	ระดับทัศนคติ
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย	2.57	1.33	ปานกลาง
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย	2.56	1.32	ปานกลาง
ความหมายดี	4.17	0.94	มาก
เสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย	2.32	1.31	ปานกลาง
เสียงคำไพเราะ	4.30	0.72	มากที่สุด
ความสอดคล้องกับเพศ	4.14	0.97	มาก
การออกเสียงคำง่าย	4.24	0.87	มากที่สุด
ตัวอักษรที่เขียนง่าย	4.18	0.95	มาก
ความรู้สึกคุ้นเคย	4.09	0.91	มาก
จำนวนพยางค์ 2 พยางค์	3.03	1.48	ปานกลาง
จำนวนพยางค์ 3 พยางค์	3.85	1.32	มาก
ความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเอง	4.58	0.73	มากที่สุด
รวม	3.67	0.50	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะการที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติมากที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเอง ($\bar{X} = 4.58$, $SD=0.73$) เสียงคำไพเราะ ($\bar{X} = 4.30$, $SD=0.72$) และการออกเสียงคำง่าย ($\bar{X} = 4.24$, $SD=0.87$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ตัวอักษรที่เขียนง่าย ($\bar{X} = 4.18$, $SD=0.95$) ความหมายดี ($\bar{X} = 4.17$, $SD=0.94$) ความสอดคล้องกับเพศ ($\bar{X} = 4.14$, $SD=0.97$) ความรู้สึกคุ้นเคย ($\bar{X} = 4.09$, $SD=0.91$) และจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ ($\bar{X} = 3.85$, $SD=1.32$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คือ จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ ($\bar{X} = 3.03$, $SD=1.48$) ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย ($\bar{X} = 2.57$, $SD=1.33$) ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย ($\bar{X} = 2.56$, $SD=1.32$) และน้อยที่สุด คือ เสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย ($\bar{X} = 2.32$, $SD=1.31$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิต โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

การวิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ในประเด็นดังนี้ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดของคำ การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อ และการวิเคราะห์ความหมายของชื่อ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ จำแนกเป็นผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (n=303)

ผู้ที่ตั้งชื่อให้	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนชาวจีน	168	55.50
ครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน	162	53.50
เพื่อนชาวจีน	6	2.00
ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนชาวไทย	135	44.50
ตัวเอง	37	12.20

ตาราง 3 (ต่อ)

ผู้ที่ตั้งชื่อให้	จำนวน	ร้อยละ
ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย	71	23.40
เพื่อนชาวไทย	4	1.30
พ่อแม่	12	4.00
ญาติผู้ใหญ่	4	1.30
อื่น ๆ	7	2.30
-หาเองในอินเทอร์เน็ต		
-โรงพระ		
-พี่สาวเรียนวิชาเอกภาษาจีน		
-พี่รหัส / รุ่นพี่		
-ปู่ย่า		
-บุคคลที่พ่อแม่ให้ความนับถือ		
รวม	303	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตั้งชื่อภาษาจีนให้นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีชาวจีนเป็นผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 ชาวจีนที่เป็นผู้ตั้งชื่อภาษาจีน เป็นครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเพื่อนชาวจีน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีชาวไทยเป็นผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 ไทยที่เป็นผู้ตั้งชื่อภาษาจีน 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 นิสิตตั้งชื่อด้วยตนเอง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และพ่อแม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4

การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์

ผลการศึกษาจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พยางค์ในภาษาจีนประกอบขึ้นจากหน่วยเสียง 3 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ โดยทั่วไปแล้ว ตัวอักษรจีนหนึ่งตัวจะอ่านออกเสียงหนึ่งพยางค์ และใช้วิธีการนับพยางค์

เสียงของชื่อตามโครงสร้างชื่อแซ่ภาษาจีนที่ระบุในงานวิจัยของ ป้ายจาวเสี (BAIZHAOXIA, 2006: 61- 64)

- 1) แซ่ 1 พยางค์ + ชื่อ 1 พยางค์
- 2) แซ่ 1 พยางค์ + ชื่อ 2 พยางค์
- 3) แซ่ 2 พยางค์ + ชื่อ 1 พยางค์
- 4) แซ่ 2 พยางค์ + ชื่อ 2 พยางค์

ตารางที่ 4 ข้อมูลจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

จำนวนพยางค์ของชื่อภาษาจีน	ผู้ที่ตั้งชื่อชาวจีน		ผู้ที่ตั้งชื่อชาวไทย	
	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ
2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์)	0	0	1	0.75
2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์)	54	32.14	15	11.10
3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์)	114	67.86	119	88.15
รวม	168	100.00	135	100.00

จากตารางที่ 4 ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาเป็น ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 54 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.14

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน

- 1) ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์)

จากการศึกษาพบชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) จำนวน 54 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.14 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
艾文	ài wén	อาย เหวิน	艾	文
丁香	dīng xiāng	ดิง เซียง	丁	香
林蝶	lín dié	หลิน เตีย	林	蝶

2) ชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์)

จากการศึกษาพบ ชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มีจำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 67.86 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
李海波	lǐ hǎi bō	หลี่ ห่าย ปัว	李	海波
唐宗明	táng zōng míng	ถัง จง หมิง	唐	宗明
方雨淞	fāng yǔ sōng	ฟาง หยิว ซง	方	雨淞

จากตารางที่ 4 ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ เป็นชื่อ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 119 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 88.15 รองลงมาเป็นชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.10 และพบชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1) ชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์)

จากการศึกษาพบชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 0.75 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
琳夕	Lín xī	หลิน ซี	ไม่ปรากฏ	琳夕

2) ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์)

จากการศึกษาพบชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 11.10 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
阳樱	Yáng Yīng	หยาง อิง	阳	樱

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
李昂	Lǐ áng	หลี่ อั่ง	李	昂
白琳	Bái lín	ปาย หลิน	白	琳

3) ชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์)

จากการศึกษาพบชื่อ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 119 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 88.15 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	แซ่	ชื่อ
陈美玲	Chén měi líng	เฉิน หม่ย หลิง	陈	美玲
刘晓兰	Liú xiǎo lán	หลิว เสี่ยว หลาน	刘	晓兰
孙飞鸿	Sūn fēi hóng	ซุน เฟย หง	孙	飞鸿

จากตารางที่ 4 ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาเป็น ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 54 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.14

ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบเป็นชื่อ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 119 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 88.15 รองลงมาเป็นเป็นชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.10 และพบชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.75

สรุปได้ว่า ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) รองลงมาคือ ตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) เหมือนกัน แต่สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มากกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย

การวิเคราะห์ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ

ผลการศึกษานิตของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ในการวิเคราะห์ชนิดของคำครั้งนี้ ศึกษาตามชนิดของคำ 13 ประเภท ดังนี้

1. คำนาม
2. คำกริยา
3. คำกริยานุเคราะห์
4. คำคุณศัพท์
5. คำบอกจำนวน
6. คำลักษณนาม
7. คำสรรพนาม
8. คำวิเศษณ์
9. คำบุพบท
10. คำสันธาน
11. คำเสริม
12. คำอุทาน
13. คำเลียนเสียง

มีผลการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ พบว่ามีชนิดของคำ 6 ชนิด ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ได้แก่ คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบท

ตารางที่ 5 ข้อมูลด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชนิดของคำ	ผู้ที่ตั้งชื่อชาวจีน		ผู้ที่ตั้งชื่อชาวไทย	
	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ
1. คำนาม	72	47.68	72	48.98
2. คำคุณศัพท์	62	41.06	58	39.46
3. คำกริยา	14	9.28	16	10.88
4. คำสรรพนาม	1	0.66	0	0
5. คำบอกจำนวน	1	0.66	1	0.68
6. คำบุพบท	1	0.66	0	0
รวม	151	100.00	147	100.00

จากตารางที่ 5 พบผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 151 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.68 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 62 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.06 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 14 คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.28 คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบทพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.66

ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 147 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 39.46 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 16 คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.88 และคำบอกจำนวน พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.68 ไม่พบการใช้ คำสรรพนาม และคำบุพบท

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำนามมากที่สุด รองลงมาคือ คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา เหมือนกัน ผู้ตั้งชื่อชาวไทยไม่มีการใช้คำสรรพนามและคำบุพบท

มีผลการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ ทั้ง 6 ชนิด ปรากฏในรูปแบบส่วนประกอบ ทั้งหมด 16 รูปแบบ ดังนี้

ตารางที่ 6 ข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน และผู้ตั้งชื่อชาวไทยตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 96-97) ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดของคำ	ผู้ที่ตั้งชื่อชาวจีน		ผู้ที่ตั้งชื่อชาวไทย	
	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ
1.คำนาม	29	17.26	9	6.67
2.คำนาม+คำนาม	18	10.71	25	18.52
3.คำนาม+คำคุณศัพท์	24	14.29	17	12.59
4.คำนาม+คำกริยา	3	1.78	7	5.19
5.คำคุณศัพท์	25	14.88	6	4.44
6.คำคุณศัพท์+คำนาม	17	10.12	24	17.78
7.คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์	29	17.26	34	25.19
8.คำคุณศัพท์+คำกริยา	5	2.97	1	0.74
9.คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม	1	0.60	0	0
10.คำกริยา	6	3.57	0	0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

11.คำกริยา+คำนาม	3	1.78	5	3.70
12.คำกริยา+คำคุณศัพท์	4	2.38	6	4.44
13.คำกริยา+คำกริยา	1	0.60	0	0
14.คำบอกจำนวน+คำนาม	1	0.60	1	0.74
15.คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์	1	0.60	0	0
16.คำบุพบท+คำกริยา	1	0.60	0	0
รวม	168	100.00	135	100.00

จากตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ รูปแบบส่วนประกอบของคำ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบของคำที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.85 และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.88 รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” แต่ละรูปแบบพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน

1) รูปแบบ “คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม” จำนวน 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
艾文	Ài wén	อาย เหวิน	文 (คำนาม) วิชาความรู้
林蝶	Lín dié	หลิน เตีย	蝶 (คำนาม) ผีเสื้อ
周云	Zhōu yún	โจว ยวิน	云 (คำนาม) เมฆ

2) รูปแบบ “คำนาม+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม” จำนวน 30 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 17.85 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
李海波	Lǐ hǎi bō	หลี่ ห่าย ปัว	海(คำนาม) ทะเล 波(คำนาม) คลื่น
白玉莲	Bái yù lián	ปาย อวี่ เหลียน	玉(คำนาม) หยก 莲(คำนาม) ดอกบัว
唐芷馨	Táng zhǐ xīn	ถั่ง จรื่อ ซิน	芷(คำนาม) พืชชนิดหนึ่ง 馨(คำนาม) กลิ่นหอม

3) รูปแบบ “คำนาม+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม+คำคุณศัพท์” จำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
唐宗明	Táng zōng míng	ถั่ง จง หมิง	宗(คำนาม) บรรพบุรุษ 明(คำคุณศัพท์) แสงสว่าง
方宇洁	Fāng yǔ jié	ฟาง อวี่ เจีย	宇(คำนาม) จักรวาล 洁(คำคุณศัพท์) สะอาด
赵雨芳	Zhào yǔ fāng	จ้าว ยวี่ ฟาง	雨(คำนาม) ฝน 芳(คำคุณศัพท์) กลิ่นหอม

4) รูปแบบ “คำนาม+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม+คำกริยา” จำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.78 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
莫方霏	Mò fāng fēi	มั่ว ฟาง เฟย	方(คำนาม) สถานที่ 霏(คำกริยา) โบกยบิน
李晨希	Lǐ chén xī	ฟาง อวี่ เจีย	晨(คำนาม) เวลาเช้า 希(คำกริยา) หวัง

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
彭金侃	Péng jīn kǎn	เพิง จิน ข่าน	金(คำนาม) ทอง 侃(คำกริยา)พูดจาฉะฉาน

5) รูปแบบ “คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์” จำนวน 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.88 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
丁香	Dīng xiāng	ติง เซียง	香(คำคุณศัพท์) หอม
曼利	Màn lì	มาน ลี	利(คำคุณศัพท์) ราบรื่น
沈聪	Shěn cōng	เสิ่น ชง	聪(คำคุณศัพท์) ฉลาด

6) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” จำนวน 17 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.12 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
高小雨	Gāo xiǎo yǔ	เกา เสี่ยว ยวี่	小(คำคุณศัพท์) เล็ก 雨(คำนาม) ฝน
李齐林	Lǐ qí lín	หลี่ ฉี หลิน	齐(คำคุณศัพท์) สมบูรณ์ ครบ 林(คำนาม) ป่า
艾佳妮	Ài jiā nī	อ้าย เจีย นี	佳(คำคุณศัพท์) สวย ดีงาม 妮(คำนาม) หญิงสาว

7) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” จำนวน 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
陈吉祥	Chén jí xiáng	เฉิน จี เสี่ยง	吉(คำคุณศัพท์) มงคล 祥(คำคุณศัพท์) มงคล
杨丽娟	Yáng lì juān	หยาง ลี เจวียน	丽(คำคุณศัพท์) สวยงาม 娟(คำคุณศัพท์) สวยงาม
王嘉颖	Wáng jiā yǐng	หวัง เจีย อิ่ง	嘉(คำคุณศัพท์) สวย ดีงาม 颖(คำคุณศัพท์) ฉลาด

8) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำกริยา” จำนวน 5 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 2.97 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
江艾思	Jiāng yì sī	เจียง อี้ ซื่อ	艾(คำคุณศัพท์) สงบ 思(คำกริยา) คิด
何欣爱	Hé xīn ài	เหอ ซิน อ้าย	欣(คำคุณศัพท์) เบิกบานใจ 爱(คำกริยา) รัก
贡达飞	Gòng dá fēi	ก๊อง ต่า เฟย	达(คำคุณศัพท์) สูงส่ง 飞(คำกริยา) บิน

9) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
王美其	Wáng měi qí	หวัง หม่ย ฉี	美(คำคุณศัพท์) สวยงาม 其(คำสรรพนาม) เขา (ผู้หญิง)

10) รูปแบบ “คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา” จำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
苏念	Sū niàn	ซู เนียน	念(คำกริยา) คิดถึง
李函	Lǐ hán	หลี่ หาน	函(คำกริยา) สุขุม
简爱	Jiǎn ài	เจียน อ้าย	爱(คำกริยา) รัก

11) รูปแบบ “คำกริยา+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา+คำนาม” จำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.78 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
艾思天	Ài sī tiān	เอวี่ย เต่อ	思(คำกริยา) คิด พิจารณา 天(คำนาม) ท้องฟ้า
颜如玉	Yán rú yù	เหยียน หยู อวี่	如(คำกริยา) เหมือนกับ 玉(คำนาม) หยก
黄若琳	Huáng ruò lín	หวาง ยั่ว หลิน	若(คำกริยา) เหมือน 琳(คำนาม) หยก

12) รูปแบบ “คำกริยา+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา+คำคุณศัพท์” จำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.38 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
李可欣	Lǐ kě xīn	หลี่ เค่อ ซิน	可(คำกริยา) สามารถ 欣(คำคุณศัพท์) เบิกบานใจ
李爱丽	Lǐ ài lì	หลี่ อ้าย ลี	爱(คำกริยา) รัก ชอบ 丽(คำคุณศัพท์) สวยงาม

13) รูปแบบ “คำกริยา+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา+คำกริยา” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
任萌萌	Rèn méng méng	เหียน เหมิง เหมิง	萌(คำกริยา) งอกงาม 萌(คำกริยา) งอกงาม

14) รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำนาม” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
高一亭	Gāo yī tíng	กาว อี ถึง	一(คำบอกจำนวน) หนึ่ง 亭(คำนาม) ศาลา

15) รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
周一凡	Zhōu yī fán	โจว อี ฟาน	一(คำบอกจำนวน) หนึ่ง 凡(คำคุณศัพท์) ปกติ ราบรื่น

16) รูปแบบ “คำบุพบท+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำบุพบท+คำกริยา” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
周以鸣	Zhōu yǐ míng	โจว อี้ หมิง	以(คำบุพบท) เพื่อ 鸣(คำกริยา) ร้อง

จากตารางที่ 6 ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบรูปแบบส่วนประกอบของคำในการตั้งชื่อ 11 รูปแบบ รูปแบบที่พบบ่อยที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 34 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.19 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52 อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” พบ 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.78 ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา”

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของของคำในการตั้งชื่อ ตามรูปแบบที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1) รูปแบบ “คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม” จำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
阳樱	Yáng yīng	หยาง อิง	樱 (คำนาม) ดอกซากุระ
白琳	Bái lín	ปาย หลิน	琳 (คำนาม) หยก
王虹	Wáng hóng	หวัง หง	虹 (คำนาม) รุ้ง

2) รูปแบบ “คำนาม+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม” จำนวน 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
刘晓兰	Liú xiǎo lán	หลิว เสี่ยว หลาน	晓(คำนาม) รุ่งอรุณ 兰(คำนาม) ดอกกล้วยไม้

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
木林月	Mù lín yuè	มู่ หลิน เยวี่	林(คำนาม) ป่าไม้ 月(คำนาม) ดวงจันทร์
金国光	Jīn guó guāng	จิน กั๋ว กว้าง	国(คำนาม) ประเทศ 光(คำนาม) แสงสว่าง

3) รูปแบบ “คำนาม+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม+คำคุณศัพท์” จำนวน 17 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.59 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
张月欣	Zhāng yuè xīn	จาง เยวี่ ซิน	月(คำนาม) ดวงจันทร์ 欣(คำคุณศัพท์) เบิกบานใจ
周芬宁	Zhōu fēn níng	โจว เฟิน หนิง	芬(คำนาม) กลิ่นหอม 宁(คำคุณศัพท์) มั่นคง
王梦洁	Wáng mèng jié	หวัง เมิ่ง เจี๋ย	梦(คำนาม) ความฝัน 洁(คำคุณศัพท์) สะอาด

4) รูปแบบ “คำนาม+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำนาม+คำกริยา” จำนวน 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.19 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
林嫒慕	Lín yīng mù	หลิน อิง มู่	嫒(คำนาม) หญิงสาว 慕(คำกริยา) ชื่นชม
陈天赐	Chén tiān cì	เฉิน เทียน ซี้อ	天(คำนาม) สวรรค์ 赐(คำกริยา) มอบ
陆玫赢	Lù méi yíng	ลู๋ หม่ย อิง	玫(คำนาม) ดอกกุหลาบ 赢(คำกริยา) ชนะ

5) รูปแบบ “คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์”จำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
丁香	Dīng xiāng	ติง เซียง	香(คำคุณศัพท์) หอม
曼利	Màn lì	มาน ลี	利(คำคุณศัพท์) ราบรื่น
沈聪	Shěn cōng	เสิ่น ชง	聪(คำคุณศัพท์) ฉลาด

6) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” จำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.78 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
杨芳梅	Yáng fāng méi	หยาง ฟาง เหม่ย	芳(คำคุณศัพท์) กลิ่นหอม 梅(คำนาม) ดอกเหมย
刘小燕	Liú xiǎo yàn	หลิว เสี่ยว เยียน	小(คำคุณศัพท์) เล็ก 燕(คำนาม) นกนางแอ่น
苏秀凤	Sū xiù fèng	ซู ชิว เฟิง	秀(คำคุณศัพท์) สวย ดึงาม 凤(คำนาม) หงส์

7) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” จำนวน 34 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.19 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
王丽安	Wáng lì ān	หวัง ลี อัน	丽(คำคุณศัพท์) สวยงาม 安(คำคุณศัพท์) สงบ
李慧杰	Lǐ huì jié	หลี่ ฮุย เจีย	慧(คำคุณศัพท์) ฉลาด 杰(คำคุณศัพท์) โดดเด่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
宋欣愉	Sòng xīn yú	ซ่ง ชิน ยวี	欣(คำคุณศัพท์) เปิกบานใจ 愉(คำคุณศัพท์) เปิกบานใจ

8) รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำกริยา”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำกริยา” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.74 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
陈秀容	Chén xiù róng	เฉิน ชิว หยง	秀(คำคุณศัพท์) ยอดเยี่ยม 容(คำกริยา) ใจกว้าง

9) รูปแบบ “คำกริยา+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา+คำนาม” จำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
孙飞鸿	Sūn fēi hóng	ซุน เฟย หง	飞(คำกริยา) บิน 鸿(คำนาม) ห่าน
庄爱兰	Zhuāng ài lán	จวง อ้าย หลาน	爱(คำกริยา) รัก 兰(คำนาม) ดอกกล้วยไม้
王思宇	Wáng sī yǔ	หวัง ซื่อ อวี	思(คำกริยา) คิด 宇(คำนาม) จักรวาล โลก

10) รูปแบบ “คำกริยา+คำคุณศัพท์”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำกริยา+คำคุณศัพท์” จำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
吴可凡	Wú kě fán	อู่ เค่อ ฟาน	可(คำกริยา) สามารถ 凡(คำคุณศัพท์) สงบ รียบร้อย
黄绍伟	Huáng shào wěi	ฮวง ช่าว เหว่ย	绍(คำกริยา) สืบทอด 伟(คำคุณศัพท์) ยิ่งใหญ่
刘飞丽	Liú fēi lì	หลิว เฟย ลี	飞(คำกริยา) บิน 丽(คำคุณศัพท์) สวยงาม

11) รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำนาม”

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อเป็น รูปแบบ “คำบอกจำนวน+คำนาม” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.74 คือ

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ชนิดคำและรูปแบบการตั้งชื่อ
张九妹	Zhāng jiǔ mèi	จาง จีว เมย์	九(คำบอกจำนวน) เก้า 妹(คำนาม) น้องสาว

จากตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ มีรูปแบบส่วนประกอบของการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบพบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.85 และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.88 รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” แต่ละรูปแบบพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ จากรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ พบรูปแบบส่วนประกอบ 11 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 34 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.19 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52 อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” พบ 24 ชื่อ คิดเป็น

ร้อยละ 17.78 ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา”

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตั้งชื่อภาษาจีนที่เป็นรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” เป็นรูปแบบมากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ผู้ตั้งชื่อชาวจีนมีรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อภาษาจีนที่หลากหลายกว่าการตั้งชื่อภาษาจีนจากผู้ตั้งชื่อชาวไทย

การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน

ผลการศึกษาลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 126-127) มีผลการศึกษารายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7 ข้อมูลลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตามวิธีการศึกษาลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน จากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 135-138) ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน	ผู้ที่ตั้งชื่อชาวจีน		ผู้ที่ตั้งชื่อชาวไทย	
	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ
คำมูล	57	33.92	15	11.11
คำประสม	86	51.20	99	73.33
คำซ้ำ	11	6.55	8	5.93
คำซ้อน	14	8.33	13	9.63
รวม	168	100.00	135	100.00

จากตารางที่ 7 ผลวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 86 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 57 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.92 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.33 และ คำซ้ำ จำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.55

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 99 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.63 และ คำซ้ำ จำนวน 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.93

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ประเภทคำประสมมากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน และอันดับสุดท้าย คำซ้ำ เหมือนกัน

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน

1) คำมูล

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำมูล จำนวน 57 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 36.31 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำมูล
艾文	Ài wén	อ้าย เหวิน	文 (คำนาม) วิชาความรู้
丁香	Dīng xiāng	ดิง เชียง	香(คำคุณศัพท์) หอม
苏念	Sū niàn	ซู เนียน	念(คำกริยา) คิดถึง

2) คำประสม

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำมูล จำนวน 86 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 51.20 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำประสม
颜如玉	Yán rú yù	เหยียน หยู อวี	如(คำกริยา) เหมือนกับ 玉(คำนาม) หยก
刘苡洁	Liú yǐ jié	หลิว อี้ เจีย	苡(คำนาม) พืชสมุนไพรชนิดหนึ่ง 洁(คำคุณศัพท์) สะอาด
彭蓝天	Péng lán tiān	เพิง หลาน เทียน	蓝(คำคุณศัพท์) สีฟ้า 天(คำนาม) ท้องฟ้า

3) คำซ้ำ

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำซ้ำ จำนวน 11 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 6.55 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำซ้ำ
胡丹丹	Hú dān dān	หู ตาน ตาน	丹(คำคุณศัพท์) สีแดง 丹(คำคุณศัพท์) สีแดง
林丽丽	Lín lì lì	หลิน ลี ลี	丽(คำคุณศัพท์) สวย 丽(คำคุณศัพท์) สวย
王清清	Wáng qīng qīng	หวัง ชิง ชิง	清(คำคุณศัพท์) ไส 清(คำคุณศัพท์) ไส

4) คำซ้อน

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำซ้อน จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 8.33 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำซ้ำ
陈吉祥	Chén jí xiáng	เฉิน จี เสี่ยง	吉(คำคุณศัพท์) เป็นมงคล 祥(คำคุณศัพท์) เป็นมงคล
杨丽娟	Yáng lì juān	หยาง ลี เจวียน	丽(คำคุณศัพท์) สวย 娟(คำคุณศัพท์) สวย
张欣愉	Zhāng xīn yú	จาง ซิน อวี	欣(คำคุณศัพท์) เบิกบานใจ 愉(คำคุณศัพท์) เบิกบานใจ

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1) คำมูล

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำมูล จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 11.11 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำมูล
金琳	Jīn lín	จิน หลิน	琳 (คำนาม) หยก
文芳	Wén fāng	เหวิน ฟาง	芳(คำคุณศัพท์) หอม
玉珍	Yù zhēn	อวี๋ เจิน	珍(คำคุณศัพท์) มีค่า

2) คำประสม

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำมูล จำนวน 99 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 73.33 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำประสม
张天平	Zhāng tiān píng	จาง เทียน ผิง	天(คำนาม) ท้องฟ้า 平(คำคุณศัพท์) สงบ
香兰叶	Xiāng lán yè	เซียง หลาน เยี่ย	兰(คำนาม) ดอกกล้วยไม้ 叶(คำนาม) ใบไม้
光静晨	Guāng jìng chén	กวาง จิ่ง เฉิน	静(คำคุณศัพท์) เงียบสงบ 晨(คำนาม) รุ่งเช้า

3) คำซ้ำ

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำซ้ำ จำนวน 8 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 5.93 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำซ้ำ
林安安	Lín ān ān	หลิน อัน อัน	安(คำคุณศัพท์) สงบ 安(คำคุณศัพท์) สงบ
侯美美	Hóu měi měi	โหว เหม่ย เหม่ย	美(คำคุณศัพท์) สวย 美(คำคุณศัพท์) สวย
徐甜甜	Xú tián tián	สวีเถียนเถียน	甜(คำคุณศัพท์) หวาน 甜(คำคุณศัพท์) หวาน

4) คำซ้อน

จากการศึกษาพบลักษณะการสร้างคำของชื่อ ประเภท คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 9.63 ตัวอย่างเช่น

แซ่-ชื่อภาษาจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	การสร้างคำประเภท คำซ้ำ
陈美玲	Chén měi líng	เฉิน เหม่ย หลิง	美(คำคุณศัพท์) สวย 玲(คำคุณศัพท์) เล็ก ๆ น่ารัก
苏丽雅	Sū lì yǎ	ซู ลี หย่า	丽(คำคุณศัพท์) สวย 雅(คำคุณศัพท์) งดงาม
张明朗	Zhāng míng lǎng	จาง หมิง หล่าง	明(คำคุณศัพท์) สว่าง 朗(คำคุณศัพท์) สว่าง

การวิเคราะห์ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีน

ผลการศึกษาความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย วิเคราะห์ความหมายของคำตามพจนานุกรมภาษาจีน 《现代汉语词典》 และสังเคราะห์จากการจำแนกชื่อตามความหมายคำที่มีลักษณะร่วมเป็นกลุ่ม ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 141-142) มีผลการศึกษารายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อมูลความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ สังเคราะห์จากลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีน จากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 141-142)

ความหมายของชื่อภาษาจีน	ผู้ที่ตั้งชื่อชาวจีน		ผู้ที่ตั้งชื่อชาวไทย	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1.อำนาจ ชัยชนะ ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ	5	3.32	10	6.81
2.ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์	28	18.55	25	17.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

3.ความสำเร็จ ความเจริญ ชื่อเสียง สิริมงคล	5	3.32	8	5.44
4.ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด	15	9.94	7	4.76
5.ความรัก ความสุข	5	3.32	8	5.44
6.ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	12	7.95	8	5.44
7.ภูมิศาสตร์ภาพภาพ ธรรมชาติ	14	9.28	14	9.52
8.รูปร่าง ลักษณะ สภาพ	7	4.63	2	1.36
9.เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้	1	0.66	2	1.36
10.ทรัพย์สิน อัญมณี ของมีค่า	8	5.29	10	6.81
11.ความสงบ ความมั่นคง การรักษาสืบทอด	7	4.63	9	6.12
12.ความประพฤติดี มีคุณธรรม	1	0.66	7	4.76
13.เครื่องญาติ	3	1.98	3	2.05
14.เวลา วัน เดือน ปี	4	2.64	4	2.72
15.สัตว์	4	2.64	4	2.72
16.กิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึก	10	6.63	8	5.44
17.จำนวน ปริมาณ ขนาด	3	1.98	3	2.05
18.แสง สี เสียง กลิ่น รส	16	10.60	13	8.84
19.ตำแหน่ง ทิศทาง สถานที่	2	1.32	2	1.36
20.บอกเป้าหมาย	1	0.66	0	0
รวม	151	100.00	147	100.00

จากตารางที่ 8 ผลวิเคราะห์ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 151 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุดจำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.55 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.60 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาดจำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.94 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ คำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม และคำที่บอกเป้าหมาย มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66

ตัวอย่าง คำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต ตามประเภทความหมาย จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีน

1) อำนาจ ชัยชนะ ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย อำนาจ ชัยชนะ ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ จำนวน 5 คำ คิดเป็น ร้อยละ 3.32 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
达	dá	ต้า	บรรลุถึง
伟	wěi	เว่ย	ยิ่งใหญ่
王	wáng	หวัง	ราชา

2) ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ จำนวน 28 คำ คิดเป็น ร้อยละ 18.55 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
娟	juān	เจวียน	สวย
洁	jié	เว่ย	สะอาด
嘉	jiā	เจีย	งดงาม

3) ความสำเร็จ ความเจริญ ชื่อเสียง สิริมงคล

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความสำเร็จ ความเจริญ ชื่อเสียง สิริมงคล จำนวน 5 คำ คิดเป็น ร้อยละ 3.32 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
吉	jí	จี	สิริมงคล
祥	xiáng	เสียง	สิริมงคล
鑫	xīn	ซิน	ร่ำรวย

4) ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด จำนวน 15 คำ คิดเป็น ร้อยละ 9.94 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
才	cái	ฉาย	ความสามารถ ปราดเปรื่อง
慧	huì	ฮ่วย	ฉลาด
文	wén	เหวิน	ภาษา ตัวอักษร

5) ความรัก ความสุข

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความรัก ความสุข จำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.32 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
爱	ài	อ้าย	รัก
乐	lè	เล่อ	ความสุข
悦	yuè	เยว่	สุขใจ สบายใจ

6) ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ จำนวน 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.95 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
棠	táng	ถัง	ไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง
苡	yǐ	อี้	พืชสมุนไพรชนิดหนึ่ง
芷	zhǐ	จื่อ	พืชสมุนไพรชนิดหนึ่ง

7) ภูมิศาสตร์สภาพภาพ ธรรมชาติ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์สภาพภาพ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็น ร้อยละ 9.28 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
波	bō	ปัว	คลื่น
海	hǎi	ไห่	ทะเล
洋	yáng	หยาง	มหาสมุทร

8) รูปร่าง ลักษณะ สภาพ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.63 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
苹	píng	ผิง	เติบโตอย่างหนาแน่น
齐	qí	ฉี	ครบครัน
芊	qiān	เชียน	เขียวชอุ่ม

9) เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
佩	pèi	เพ้ย	ของประดับที่ติดที่สายรัดของเสื้อ

10) ทรัพย์สิน อัญมณี ของมีค่า

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.29 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
琳	lín	หลิน	หยกที่สวยงาม
珍	zhēn	เจิน	สิ่งมีค่า
珠	zhū	จู	ไข่มุก

11) ความสงบ ความมั่นคง การรักษาสืบทอด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความสงบ ความมั่นคง การรักษาสืบทอด

จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.63 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
安	ān	อัน	สงบ
艾	yì	อี้	มั่นคง
毅	yì	อี้	แน่วแน่

12) ความประพฤติดี มีคุณธรรม

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
函	hán	หาน	อดทน

13) เครือญาติ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย เครือญาติ จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.98 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
儿	ér	เออร์	ลูก
子	zǐ	จื่อ	ลูก ลูกชาย
宗	zōng	จง	บรรพบุรุษ

14) เวลา วัน เดือน ปี

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย เวลา วัน เดือน ปี จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.64
ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
晨	chén	เฉิน	ยามเช้า
春	chūn	ชุน	ฤดูใบไม้ผลิ
晓	xiǎo	จาง	รุ่งอรุณ

15) สัตว์

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย สัตว์ จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.64 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
蝶	dié	เตี้ย	ผีเสื้อ
燕	yàn	เยียน	นกนางแอ่น
鱼	yú	ยวี	ปลา

16) กิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึก

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย กิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึก จำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.63 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
飞	fēi	เฟย	บิน
鸣	míng	หมิง	(นกหรือแมลง)ร้อง
念	niàn	เนี่ยน	คิดถึง

17) จำนวน ปริมาณ ขนาด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.98 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
渺	miǎo	เหมียว	เล็กน้อย
小	xiǎo	เสี่ยว	เล็ก
一	yī	อี	หนึ่ง

18) แสง สี เสียง กลิ่น รส

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.60 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
丹	dān	ตาน	สีแดง
芳	fāng	ฟาง	หอม
光	guāng	กวาง	แสงสว่าง

19) ตำแหน่ง ทิศทาง สถานที่

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ตำแหน่ง ทิศทาง สถานที่ จำนวน 2 คำ คิดเป็น ร้อยละ 1.32 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
方	fāng	ฟาง	ทิศทาง
脬	shù	ชู	จุดลมปราณในร่างกาย

20) บอกเป้าหมาย

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย บอกเป้าหมาย จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
以	yǐ	อี้	เพื่อ

จากตารางที่ 8 ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 147 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 25 คำ คิดเป็น ร้อยละ 17.28 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์สภาพ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็น ร้อยละ 9.49 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 9 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.33 ไม่พบคำที่มีความหมายบอกเป้าหมาย

ตัวอย่าง คำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต ตามประเภทความหมาย จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1) อำนาจ ชัยชนะ ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย อำนาง ชัยชนะ ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ จำนวน 10 คำ คิดเป็น ร้อยละ 6.81 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
力	lì	ลี่	พลัง
赢	yíng	อิง	ชนะ
勇	yǒng	หย่ง	กล้าหาญ

2) ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ จำนวน 25 คำ คิดเป็น ร้อยละ 17 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
婵	chán	ฉาน	(ลักษณะท่าทาง) งดงาม
秀	xiù	ซิ่ว	งดงาม
媛	yuàn	เยวี่ยน	หญิงสวย

3) ความสำเร็จ ความเจริญ ชื่อเสียง สิริมงคล

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความสำเร็จ ความเจริญ ชื่อเสียง สิริมงคล จำนวน 8 คำ คิดเป็น ร้อยละ 5.44 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
成	chéng	เฉิง	บรรลุผลสำเร็จ
祺	qí	ฉี	สิริมงคล
盛	shèng	เซิง	เจริญรุ่งเรือง

4) ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
杰	jié	เจี๋ย	อัจฉริยะ
优	yōu	โยว	ยอดเยี่ยม
英	yīng	อิง	ผู้อัจฉริยะ

5) ความรัก ความสุข

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความรัก ความสุข จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.44 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
朋	péng	เผิง	มิตรภาพ
舒	shū	ชู	คลายความกดดัน
愉	yú	อวี	เบิกบานใจ

6) ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.44 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
花	huā	ฮวา	ดอกไม้
柠	níng	หนิง	ต้นมะนาว
樱	yīng	อิง	ดอกเชอร์รี่

7) ภูมิศาสตร์ภาพภาพ ธรรมชาติ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์ภาพภาพ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.52 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
雪	xuě	เสวี่	หิมะ
雨	yǔ	ยวี	ฝน

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
云	yún	ยวิน	เมฆ

8) รูปร่าง ลักษณะ สภาพ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.36

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
苹	píng	ผิง	เติบโตอย่างหนาแน่น
蔚	wèi	เว่ย	เขียวข่ม

9) เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.36

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
环	huán	ฮว่าน	แหวน กำไล
佩	pèi	เพ่ย	ของประดับที่ติดที่สายรัดของเสื้อ

10) ทรัพย์สิน อัญมณี ของมีค่า

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย รูปร่าง ลักษณะ จำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.81

ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
昂	áng	อั่ง	ราคาแพง
宝	bǎo	เป่า	ของมีค่า เพชรนิลจินดา
银	yín	อิน	เงิน

11) ความสงบ ความมั่นคง การรักษาสืบทอด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความสงบ ความมั่นคง การรักษาสืบทอด จำนวน

9 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.12 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
恒	héng	เหิง	ช่วงกาลนาน ตลอดไป
宁	níng	หนิง	สงบ
绍	shào	ซ่าว	สืบทอด

12) ความประพฤติดี มีคุณธรรม

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม จำนวน 7 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 4.76 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
惠	huì	ฮฺวัย	ความกรุณา ความเมตตา
良	liáng	เหลียง	คนดี
容	róng	หยง	ให้อภัย

13) เครือญาติ

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย เครือญาติ จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.05 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
阿	ā	อา	ใช้น้ำคำนาม แสดงความเป็นญาติพี่น้อง
妹	mèi	เม่ย	น้องสาว
子	zǐ	จื่อ	ลูก ลูกชาย

14) เวลา วัน เดือน ปี

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย เวลา วัน เดือน ปี จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.72

ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
秋	qiū	ชีว	ฤดูใบไม้ผลิ
夕	xī	ซี	ยามเย็น
晓	xiǎo	เสี่ยว	รุ่งอรุณ

15) สัตว์

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย สัตว์ จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.72 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
凤	fèng	เฟิ่ง	หงส์
鸿	hóng	หง	ห่านหงส์
马	mǎ	หม่า	ม้า

16) กิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึก

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย กิริยาอาการ ความคิด ความรู้สึก จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.44 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
赐	cì	ซี	มอบให้
纳	nà	น่า	รับ
依	yī	อี	พึ่งพา

17) จำนวน ปริมาณ ขนาด

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.05 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
弘	hóng	หง	ยิ่งใหญ่
九	jiǔ	จิ่ว	เก้า
小	xiǎo	เสี่ยว	เล็ก

18) แสง สี เสียง กลิ่น รส

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ

8.84 ตัวอย่างเช่น

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
彩	cǎi	ฉ่าย	สีส่น
晶	jīng	จิง	แวววาว
甜	tián	เถียน	หวาน

19) ตำแหน่ง ทิศทาง สถานที่

จากการศึกษาพบคำที่มีความหมาย ตำแหน่ง ทิศทาง สถานที่ จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ

1.36 คือ

อักษรจีน	สัทอักษรจีน	การถอดเสียง	ความหมาย
东	dōng	ตง	ทิศตะวันออก
国	guó	กั๋ว	ประเทศ

จากตารางที่ 8 ผลวิเคราะห์ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อ ชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 150 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.68 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด จำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 10 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 147 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.28 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์ภาพพจน์ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.49 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 9 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.33

สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 สะท้อนค่านิยมในสังคมจีนและไทยที่มีต่อผู้หญิงเป็นไปในแนวทางที่เกี่ยวกับความงามเป็นอันดับแรกเหมือนกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ” ศึกษาเกี่ยวกับที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน และทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องการตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ หลังจากทผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้ว นำข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติและสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาการศึกษาที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน

นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 88.10 และเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมาคือนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 และมีการนับถือศาสนาอื่น ๆ ได้แก่ คริสต์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีนมีการทราบความหมายของชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 และไม่ทราบ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีนไม่ทราบความหมายของนามสกุล จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 91.10 และทราบ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ไม่ทราบความหมายของ

ชื่อภาษาจีน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และทราบ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้คือครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาคือ ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตั้งเอง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 พ่อแม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 เพื่อนชาวจีน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 เพื่อนชาวไทยและญาติผู้ใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีวิธีการเลือกใช้ภาษาจีนด้วยการที่ผู้ตั้งชื่อเป็นผู้เลือกให้มาเป็นลำดับที่ 1 จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 44.20 ลำดับที่ 2 คือ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 ลำดับที่ 3 คือ อื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ลำดับที่ 4 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายมงคล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 ลำดับที่ 5 คือ ใช้ตามแซ่เดิมของครอบครัวหรือบรรพบุรุษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 ลำดับที่ 6 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับนามสกุลของตนเอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ลำดับที่ 7 คือ ใช้ตามแซ่ของผู้ที่ตั้งชื่อให้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ลำดับที่ 8 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อจริงภาษาไทยของตนเอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ลำดับที่ 9 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงนามสกุลของตนเอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ลำดับที่ 10 ใช้แซ่ที่มีความหมายออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ลำดับที่ 11 คือ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่นของตนเอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และลำดับที่ 12 คือ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

ส่วนมากนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีวิธีตั้งชื่อภาษาจีน ลำดับที่ 1 คือ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 ลำดับที่ 2 คือ ตั้งขึ้นมาใหม่ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ลำดับที่ 3 คือ ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ลำดับที่ 4 คือ ตั้งตามความหมายของชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 ลำดับที่ 5 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทยและอื่น ๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ลำดับที่ 6 คือ หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ลำดับที่ 7 คือ ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ลำดับที่ 8 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ลำดับที่ 9 คือ ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และลำดับที่ 10 คือ ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต

ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต เรียงตามลำดับ ดังนี้ นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน เรียงลำดับตามระดับความคิดเห็น เงื่อนไขสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด อันดับแรกคือเสียงคำไพเราะ มีค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมาการออกเสียงคำง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.24 เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือตัวอักษรที่เขียนง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.18 ความหมายดี มีค่าเฉลี่ย 4.17 ความสอดคล้องกับเพศ มีค่าเฉลี่ย 4.14 ความรู้สึกคุ้นเคย มีค่าเฉลี่ย 4.09 ชื่อมีจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 ตามลำดับ เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ชื่อจำนวนพยางค์ 2 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.03 ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.57 ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.56 และเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือเสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.32 อยู่ในลำดับสุดท้าย

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาการศึกษารูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

1) การศึกษาส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์

ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาเป็น ชื่อ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 54 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.14

ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบเป็นชื่อ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 119 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 88.15 รองลงมาเป็นเป็นชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.10 และพบชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.75

ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) รองลงมาคือ ตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) เหมือนกัน แต่สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มากกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย

2) การศึกษาส่วนประกอบของชื่อ ด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ

พบว่าชนิดของคำ 6 ชนิด ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ได้แก่ คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบท

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 151 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.68 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 62 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.06 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 14 คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.28 คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบทพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.66

ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 147 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 39.46 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 16 คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.88 และคำบอกจำนวน พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.68 ไม่พบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำนามมากที่สุด รองลงมาคือ คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา เหมือนกัน แต่ผู้ตั้งชื่อชาวไทยไม่มีการใช้คำสรรพนามและคำบุพบท

รูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ มีรูปแบบส่วนประกอบของการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบพบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.85 และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.88 รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” แต่ละรูปแบบพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ จากรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ พบรูปแบบส่วนประกอบ 11 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 34 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.19 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52 อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” พบ 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.78 ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา”

“คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา”

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตั้งชื่อภาษาจีนที่เป็นรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” เป็นรูปแบบมากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับ ที่ 3 ผู้ตั้งชื่อชาวจีนมีรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อภาษาจีนที่หลากหลายกว่าการตั้งชื่อภาษาจีนจากผู้ตั้งชื่อชาวไทย

3) ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 86 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 57 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.92 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.33 และ คำซ้ำ จำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.55

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 99 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.63 และ คำซ้ำ จำนวน 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.93

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.63 และ อันดับสุดท้าย คำซ้ำ เหมือนกัน

4) ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 150 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.68 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด จำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 10 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 147 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.28 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์สภาพ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.49 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 9

คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.33

สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ นำมาอภิปรายผลตาม วัตถุประสงค์ดังนี้

5.2.1 วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตรู้สึกพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับชื่อภาษาจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยของเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตให้ความสำคัญในการพิจารณาเลือกใช้ชื่อภาษาจีน คือเสียงคำไพเราะ รองลงมาคือการออกเสียงคำง่าย ตัวอักษรที่เขียนง่าย ความหมายดี ความสอดคล้องกับเพศ ความรู้สึกคุ้นเคย ชื่อมีจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ ชื่อจำนวนพยางค์ 2 พยางค์ มีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย มีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย และมีเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อหรือนามสกุลในภาษาไทย อยู่ในลำดับสุดท้าย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ หลงเสี่ยววี่ (LONGXIAOYU, 2019: 23) ศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทยศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นักศึกษาชาวไทยต้องการชื่อที่มีเสียงอ่านไพเราะ เป็นอันดับแรก และให้ความสำคัญต่อเสียงอ่านของชื่อภาษาจีนใกล้เคียงกับเสียงอ่านของชื่อภาษาไทย เป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณารายด้าน นิสิตให้ความสำคัญด้านเสียงคำไพเราะอยู่ในระดับมากที่สุด มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยของวิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39) ได้วิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชื่อภาษาไทย พบว่าเงื่อนไขสำคัญที่สุดที่นักศึกษาชาวจีนพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาไทยด้านเสียงคำไพเราะ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่านิสิตจึงต้องการได้ชื่อที่มีเสียงไพเราะ ออกเสียงคำง่าย และเขียนง่าย ความหมายของชื่อมีความหมายที่ดี ไม่จำเป็นต้องมีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย และไม่จำเป็นต้องออกเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย

1) เสียงคำไพเราะ

ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขด้านเสียงไพเราะ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.30 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการศึกษาพบว่านิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.80 ไม่ทราบความหมายของชื่อภาษาจีนของตนเอง แสดงให้เห็นว่าเมื่อนิสิตได้ชื่อภาษาจีนแล้ว นิสิตรับรู้ถึงเสียงอ่านของชื่อภาษาจีนว่ามีความไพเราะหรือไม่ ก่อนการรับรู้ความหมาย นิสิตจึงมุ่งประเด็นให้ความสำคัญของเสียงที่ไพเราะมาเป็นอันดับแรก อาจเป็นเพราะชื่อจะต้องถูกใช้เรียกขานบ่อย ๆ เจ้าของชื่อเมื่อถูกเรียกขานจะรู้สึกมีขอบ มีความสุขและมีความมั่นใจในชื่อของตนเองหากชื่อของตนเองมีเสียงคำที่ไพเราะ

เสียงคำไพเราะของภาษาไทยนั้นจะใช้เกณฑ์ทางเสียง ได้แก่ เสียงหนัก-เบา หรือครุ-ลหุ เสียงวรรณยุกต์ เสียงสัมผัส และเสียงพยางค์เป็น-พยางค์ตาย ในการวิเคราะห์ความไพเราะของเสียงขณะพัฒนาธรรมการตั้งชื่อของจีน การตั้งชื่อให้มีความไพเราะพิจารณาได้จากเสียงอ่านของตัวอักษรที่เลือกใช้ ระบบเสียงภาษาจีน ตัวอักษรจีนหนึ่งตัวจะอ่านออกเสียงหนึ่งพยางค์ แต่ละพยางค์ประกอบขึ้นจากหน่วยเสียง 3 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยทั่วไปชื่อภาษาจีนส่วนใหญ่จะประกอบด้วยอักษรสองหรือสามตัว ความไพเราะของเสียงจึงเกี่ยวข้องกับการจับคู่พยางค์ ในด้านเสียงพยัญชนะและเสียงสระ คู่พยางค์ที่ติดกันควรหลีกเลี่ยงการเลือกอักษรที่มีเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระเสียงเดียวกัน เช่น ชื่อที่มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน 张章 (แซ่จาง 张 ชื่อจาง 章) 李朗 (แซ่หลี่ 李 ชื่อหลาง 朗) 李来磊 (แซ่หลี่ 李 ชื่อหลายเหล่ 来磊) ชื่อที่มีเสียงสระเหมือนกัน 赵傲 (แซ่จ้าว 赵 ชื่ออ้าว 傲) 陈恩 (แซ่เฉิน 陈 ชื่อเฉิน 恩) 李志起 (แซ่หลี่ 李 ชื่อจื่อฉี 志起) 林音琴 (แซ่หลิน 林 ชื่ออินฉิน 音琴) เป็นต้น เพราะเมื่อออกเสียงเรียกชื่อจะทำให้ยากต่อการออกเสียงหรือพูดติดขัดได้ ดังนั้นเมื่อเลือกตัวอักษรจับคู่พยางค์ติดกันในชื่อ เสียงพยัญชนะหรือเสียงสระเสียงต่างกันจะทำให้ชื่อนั้นออกเสียงได้ง่ายไม่ติดขัด แต่หากพิจารณาจากหลักการตั้งชื่อเช่นนี้ จะมีความแตกต่างกับคนไทย ซึ่งชอบคำคล้องจองกัน ทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร เป็นไปได้ว่าผู้ตั้งชื่อภาษาจีนที่เป็นชาวไทยและเจ้าของชื่ออาจจะเลือกอักษรที่มีเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระเสียงเดียวกันมาตั้งชื่อ เพื่อให้ได้ชื่อที่มีสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษร

ในด้านเสียงวรรณยุกต์ ภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดสี่เสียง วรรณยุกต์ทั้งสี่มีชื่อเฉพาะทางเทคนิคในการศึกษาภาษาศาสตร์ ได้แก่ หยินผิง (阴平) หยางผิง (阳平) น้ำเสียงขึ้น (上声) และน้ำเสียงตก (去声) แต่ขณะเดียวกันสามารถเรียกชื่อเสียงวรรณยุกต์อย่างง่าย ๆ ตามลำดับเป็น เสียงที่หนึ่ง เสียงที่สอง เสียงที่สาม และเสียงที่สี่ หากเป็นชื่อที่มีสามพยางค์ ควรหลีกเลี่ยงการใช้พยางค์ที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงเดียวกันทั้งสามพยางค์ เพื่อหลีกเลี่ยงความทื่อ-ตรง และการขาดความหนัก-เบาของเสียง ในทางตรงกันข้าม การใช้ตัวอักษรที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

ชื่อทำให้เกิดการสอดประสานกันของการขึ้นลงของเสียง เกิดที่เป็นเสียงสูงเสียงต่ำ เป็นความไพเราะที่เกิดจากเสียงเหล่านี้ นอกจากนี้เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนปัจจุบันหากเทียบเคียงกับฉันทลักษณ์วรรณยุกต์ผิงเจ้อ (平仄) ที่ใช้ในบทร้อยกรองของจีน จะจัดได้ว่าเสียงที่หนึ่งและเสียงที่สองอยู่ในเสียงฉันทลักษณ์ผิง (平) เสียงที่สามและเสียงที่สี่อยู่ในเสียงฉันทลักษณ์เสียงเจ้อ (仄) เมื่อตั้งชื่อควรเลือกอักษรมีเสียงวรรณยุกต์จากฉันทลักษณ์วรรณยุกต์ผิงและเจ้อ ไม่ควรตั้งชื่อที่มีเสียงฉันทลักษณ์วรรณยุกต์จากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว โดยที่อักษรตัวสุดท้ายของชื่อหากเป็นอักษรที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่หนึ่งหรือเสียงที่สองจากฉันทลักษณ์วรรณยุกต์ผิง ก็จะทำให้ออกเสียงง่ายขึ้น หากเป็นอักษรที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สี่ ชื่อก็มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง คือออกเสียงสั้นและให้ความรู้สึกทรงพลัง หากพิจารณาจากหลักการตั้งชื่อเช่นนี้ ใกล้เคียงกับการเล่นเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย เสียงวรรณยุกต์ในลักษณะนี้เองจะช่วยให้เกิดความไพเราะทั้งในด้านเสียงของคำและความหมาย

เมื่อก้าวถึงการออกเสียงชื่อ มีอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือคำพ้องเสียง คำพ้องเสียงหมายถึงตัวอักษรที่แตกต่างกัน ความหมายต่างกัน แต่การออกเสียงจะเหมือนกัน ถึงแม้จะเลือกตัวอักษรคำที่ออกเสียงไพเราะตรงตามต้องการ มีความหมายดี แต่หากพ้องเสียงกับตัวอักษรคำที่ความหมายไม่ดี จะทำให้ชื่อที่ได้กลายเป็นชื่อที่ไม่ดี เช่น แซ่เจี๋ย (贾) และชื่อเซี่ยว (效) ที่หมายถึงมีประสิทธิภาพ และในภาษาจีนมีตัวอักษรที่มีความหมายว่าปลอม (假) ซึ่งออกเสียงว่า “เจี๋ย” เหมือนตัวอักษรแซ่ “เจี๋ย” (贾) และมีตัวอักษรที่มีความหมายว่ารอยยิ้ม (笑) ออกเสียงว่า “เซี่ยว” เหมือนอักษรคำว่า “เซี่ยว” (效) ที่หมายถึงมีประสิทธิภาพ เมื่อออกเสียงแซ่และชื่อ “เจี๋ยเซี่ยว” (贾效) จึงพ้องเสียงกับคำว่า “เจี๋ยเซี่ยว” (假笑) ที่หมายถึงรอยยิ้มอันจอมปลอม หรือ แซ่อู่ (吴) และชื่อเซิ่งลี่ (胜利) ที่หมายถึงมีชัยชนะ ในภาษาจีนมีตัวอักษรที่มีความหมายว่าไม่ (无) ซึ่งออกเสียงว่า “อู่” เหมือนตัวอักษรแซ่ “อู่” (吴) เมื่อออกเสียงแซ่และชื่อ “อู่เซิ่งลี่” (吴胜利) จึงพ้องเสียงคำว่า “อู่เซิ่งลี่” (无胜利) ที่หมายถึงไม่ชนะ ดังนั้นเมื่อเลือกชื่อภาษาจีนจะต้องอ่านแซ่และชื่อคู่กัน เพื่อดูว่าเป็นคำพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายเชิงลบหรือไม่ นอกจากนี้ต้องระวังมิให้การออกเสียงชื่อมีเสียงของคำตรงกับเสียงของคำในภาษาไทยที่มีความหมายในแง่ลบอีกด้วย

2) ออกเสียงคำง่าย

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขด้านออกเสียงคำง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 มีระดับความคิดเห็นรองจากเสียงอ่านไพเราะ เสียงพยัญชนะภาษาจีนที่ออกเสียงยากสำหรับผู้เรียนชาวไทย ได้แก่ เสียงพยัญชนะ zh, sh, ch, r ซึ่งเป็นพยัญชนะที่เกิดจากด้านหลังปลาย

ลัน มีลักษณะการออกเสียงเหมือนกันคือ จะต้องม้วนปลายลิ้นแตะเพดานไว้ในขณะออกเสียง พยัญชนะเหล่านี้เป็นพยัญชนะที่ออกเสียงยากสำหรับผู้เรียนไทย เป็นเสียงที่ไม่พบในภาษาไทย และมีความพิเศษในการวางตำแหน่งของลิ้น ผู้เรียนวางลิ้นผิดตำแหน่ง จึงทำให้เกิดปัญหาการออกเสียงไม่ชัดเจน กลุ่มสระที่ออกเสียงยากผู้เรียนชาวไทย คือ เสียงสระกลุ่ม ü, üe, üan และ ün เนื่องจากสระ ü เป็นสระประสมระหว่างสระ i และสระ u ลักษณะการออกเสียงจะห่อริมฝีปากกลมแต่ไม่ยื่นริมฝีปากออกมา ลิ้นวางค่อนข้างหน้าในลักษณะนูนสูงขึ้น หลังจากนั้นออกเสียง “อวี” โดยยังคงรูปปากเดิมไม่เปลี่ยน และเนื่องจากวิธีการออกเสียงแบบนี้ไม่มีในภาษาไทย เมื่อผู้เรียนไม่สามารถอ่านเสียง ü ได้ถูกต้องก็ทำให้ไม่สามารถอ่านสระที่นำหน้าด้วยสระตัวนี้ได้ถูกต้องตามไปด้วย ดังนั้นหากเจ้าของชื่อออกเสียงชื่อของตนเองไม่ถูกต้องชัดเจน ส่งผลเสียต่อตัวเจ้าของชื่อ หรือเจ้าของชื่อเกิดความไม่มั่นใจในตนเองได้

3) ตัวอักษรเขียนง่าย

ชาวจีนเองให้ความสำคัญต่อระดับความยากง่ายของตัวอักษรในการตั้งชื่อ เพราะหากตัวอักษรที่เลือกใช้เป็นคำที่เขียนและจดจำได้ยาก จะทำให้เกิดปัญหา เช่น การเขียนต้องใช้เวลา ไม่มีคำนี้ในคอมพิวเตอร์ หรือคนอื่นๆ ไม่รู้ว่าจะออกเสียงชื่ออย่างไร และยังคำนึงถึงความสวยงาม สัดส่วนที่กลมกลืนกัน ความสมดุลของโครงสร้างของตัวอักษรที่แตกต่างกัน วางลำดับตัวอักษรจากตัวอักษรที่มีเส้นขีดน้อยไปหาเส้นขีดมาก เช่น 丁凡明 แะ “ดิง” (丁) ชื่อ “ฟาน หมิง” (凡明) และไม่ควรเลือกตัวอักษรฟองรูปในการตั้งชื่อ เพราะอักษรที่สามารถอ่านออกเสียงหลายเสียง จะทำให้คนอื่นไม่รู้ตัวอักษรในชื่อควรออกเสียงอย่างไร

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขด้านตัวอักษรเขียนง่าย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18 อาจเป็นเพราะทัศนคติแรกของนิสิตที่มีต่อการเรียนอักษรจีน คือ อักษรจีนเขียนยาก อักษรมีจำนวนเส้นขีดมาก ซับซ้อน จดจำยาก และปริมาณตัวอักษรจีนมีจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนภาษาจีนของนิสิต เมื่อมีชื่อภาษาจีนจึงต้องการชื่อที่เขียนง่าย อาจเป็นตัวอักษรที่เคยเรียนหรือตัวอักษรที่มีเส้นขีดไม่ซับซ้อน เพื่อไม่ต้องใช้เวลาเพื่อฝึกเขียน หรือไม่เกิดความผิดพลาดในการเขียน การตั้งชื่อโดยวางลำดับตัวอักษรจากตัวอักษรที่มีเส้นขีดน้อยไปหาเส้นขีดมาก จึงนับเป็นวิธีการตั้งชื่อที่เหมาะสม

4) ความหมายดี

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขด้านความหมายที่ดี ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17

แต่ลำดับความสำคัญน้อยกว่าเงื่อนไขชื่อมีเสียงไพเราะ อาจเป็นเพราะว่านิสิตมั่นใจว่าผู้ตั้งชื่อภาษาจีนให้กับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นผู้ตั้งชื่อชาวจีนหรือผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะตั้งชื่อที่มีความหมายที่ดีให้กับตนเอง เพราะวัฒนธรรมและค่านิยมการให้ความสำคัญของความหมายชื่อของชาวจีนและชาวไทยเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ชาวจีนคิดว่าการตั้งชื่อเป็นเรื่องที่สำคัญ ชื่อภาษาจีนที่ดีจะต้องมีความหมายที่ดี ชื่อที่พ่อแม่ชาวจีนตั้งให้กับลูกๆ มักจะแสดงถึงความคาดหวังและพรที่มีต่อลูก เช่น หวังว่าลูกจะมีสุขภาพดี มีความสุข ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีอนาคตที่ดี เป็นต้น หรือตั้งชื่อที่มีความหมายที่สะท้อนถึงบุคลิกของเจ้าของชื่อ ในขณะที่ชาวไทยเองมีวิธีการตั้งชื่อบุคคล สืบทอดกันมายาวนานเหมือนส่วนหนึ่งเป็นการสืบทอดมรดกทางภาษา และวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย ชาวไทยนิยมตั้งชื่อลูกตามความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์หรือหลัก โหราศาสตร์ โดยนำวัน เดือน เวลา ปีเกิดของลูกไปตั้งชื่อให้มีความหมายที่ดีงาม

5) ความสอดคล้องกับเพศ

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขความสอดคล้องกับเพศ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.14 ความสอดคล้องกับเพศของชื่อภาษาจีนนั้นจะพิจารณาที่ความหมายเป็นสำคัญ วัฒนธรรมการตั้งชื่อของจีนให้ความสำคัญอย่างมากกับความแตกต่างระหว่างชื่อของชายและหญิง โดยเลือกใช้คำเรียกสรรพสิ่งที่ปรากฏขึ้นเองตามธรรมชาติที่มีความหมายแฝงเพื่อสะท้อนความแตกต่างระหว่างชายและหญิง การตั้งชื่อผู้ชายจะเลือกใช้คำที่มีความหมายแฝงของความเข้มแข็ง ความกล้าหาญและความสำเร็จ เช่น ภูเขา ทะเล ยอดเขา คลื่น มังกร เสือ เสือดาว หรือต้นสน การตั้งชื่อผู้หญิงเลือกใช้ให้ความสำคัญกับความรู้สึทางศีลธรรม ความหมายแฝงที่หมายถึงความอ่อนโยน ความนุ่มนวล อ่อนหวานและความงาม เช่น เมฆ ดวงจันทร์ หิมะ ดอกไม้ อัญมณี นก หรือสี เป็นต้น และจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 178) ได้ศึกษาความหมายของชื่อคนไทยและคนจีนพบว่า คนจีนเพศชายนิยมชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ มากที่สุด รองลงมาชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญและมงคล ลำดับที่สามคือ ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณธรรม และความประพฤติ คนจีนเพศหญิง นิยมชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความงามและความบริสุทธิ์ มากที่สุด รองลงมา ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้ ลำดับที่สามคือชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ นอกจากนี้ ลักษณะการสร้างคำของชื่อแบบคำซ้ำ จะพบในชื่อของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

6) ความรู้สึกคุ้นเคย

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขด้านความรู้สึกคุ้นเคย มีค่าเฉลี่ย 4.09 อยู่ในระดับมาก ชื่อที่คุ้นเคย อาจหมายถึงชื่อที่ตั้งจากคำที่นิสิตเคยเรียนมาก่อน หรือเป็นชื่อที่เคยได้ยินมาก่อน อาจเป็นชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง ชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ นิสิตจึงเกิดความคุ้นเคย รู้สึกง่าย ในการออกเสียงและการเขียนตัวอักษร

7) จำนวนพยางค์

นิสิตการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ชื่อ 3 พยางค์ ซึ่งหมายถึงแซ่ 1พยางค์และชื่อ 2 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 ค่าเฉลี่ยระดับมาก ชื่อ 2 พยางค์ ซึ่งหมายถึงแซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.03 ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง การที่นิสิตให้ค่าเฉลี่ยความสำคัญต่อชื่อ 3 พยางค์ มากกว่าชื่อ 2 พยางค์ อาจเป็นเพราะความคุ้นเคยต่อชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์ ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป หรือจากงานวิจัยของฟาง ฟาง (2554: 94) พบว่าชื่อภาษาไทยของคนไทยทั้งเพศชายและเพศหญิง พบเป็นชื่อ 3 พยางค์มีมากที่สุด เป็นไปได้ว่านิสิตเคยชินในการมีชื่อแบบ 3 พยางค์เหมือนชื่อภาษาไทยของตนเอง

8) ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย

นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.57 และความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.56 แสดงให้เห็นว่าถึงแม้นิสิตต้องการชื่อภาษาจีนที่มีความหมายที่ดี แต่ไม่จำเป็นต้องมีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย ชื่อภาษาจีนที่ตั้งให้นิสิตอาจเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นมาใหม่ หรือมีความหมายตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง

9) เสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย

เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือเสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.32 อยู่ในลำดับสุดท้าย แสดงให้เห็นว่าถึงแม้นิสิตต้องการชื่อภาษาจีนที่มีเสียงไพเราะ ชื่อมีความคุ้นเคย แต่ชื่อภาษาจีนไม่จำเป็นต้องมีออกเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย

จากการศึกษาทัศนคติของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณที่มีต่อชื่อภาษาจีน สรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญกับเงื่อนไขต่อการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน เป็นชื่อที่มีเสียงไพเราะ ออกเสียงค่าง่าย และเลือกใช้ตัวอักษรที่เขียนง่าย

นิสิตต้องการชื่อที่มีเสียงไพเราะ เพราะนิสิตรับรู้ถึงเสียงอ่านของชื่อภาษาจีนว่ามีความไพเราะหรือไม่ ก่อนการรับรู้ความหมาย ชื่อที่ออกเสียงไพเราะนั้นเมื่อเจ้าของชื่อเมื่อถูกเรียกขานจะรู้สึกมีชอบ มีความสุขและมีความมั่นใจในชื่อของตนเอง โดยที่การออกเสียงชื่อภาษาจีนไม่จำเป็นต้องตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย และไม่เป็นคำพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายเชิงลบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน เลือกใช้ตัวอักษรที่เขียนง่าย มีเส้นขีดที่เรียบง่าย เขียนได้ง่ายไม่ซับซ้อน นิสิตต้องการชื่อภาษาจีนที่มีความหมายที่ดีและสอดคล้องกับเพศ ความหมายของชื่อภาษาจีนไม่จำเป็นต้องมีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทยของตนเอง

5.2.2 วัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า

ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์

ปายจาวเสี่ยว (BAIZHAOXIA, 2006: 61- 64) ระบุตามโครงสร้างหลักของชื่อภาษาจีน 4 รูปแบบดังนี้ ชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 1 พยางค์) ชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) ชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 2 พยางค์ และชื่อ 1 พยางค์) และชื่อ 4 พยางค์ (แซ่ 2 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) ซึ่งประชากรชาวจีนโดยส่วนใหญ่จะมีชื่อโครงสร้างแบบ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) โจวซือหง (ZHOU SIHONG, 2015: 18) อธิบายว่า ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงราชวงศ์ฮั่นตะวันตกพบการใช้ชื่อหนึ่งตัวอักษรและชื่อสองตัวอักษร จนกระทั่งปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันตกไปจนถึงราชวงศ์เว่ยและจิน พบการใช้ชื่อหนึ่งตัวอักษรมากกว่า จากราชวงศ์เหนือใต้จนถึงยุคปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะนิยมใช้ชื่อที่มีตัวอักษรสองตัว

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) รองลงมาคือ ตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 190) จำนวนพยางค์ของชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิงที่พบมากคือ การตั้งชื่อในลักษณะ แซ่ 1 พยางค์กับชื่อ 2 พยางค์ รวมเป็น 3 พยางค์ รองลงมาเป็นการตั้งชื่อในลักษณะ แซ่ 1 พยางค์กับชื่อ 1 พยางค์ รวมเป็น 2 พยางค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของโจวซือหง (ZHOU SIHONG, 2015: 18-19) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย ณ มหาวิทยาลัยบักกวงสี และสอดคล้องกับงานวิจัย จูอ้าวเสวี่ (ZHU AOXUE, 2019: 36) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน พบชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากกว่าชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ

1 พยางค์) ซึ่งผลการศึกษากล่าวสอดคล้องกับการตั้งชื่อของชาวจีนส่วนใหญ่ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีชื่อแซ่รูปแบบส่วนใหญ่เป็น แซ่หนึ่งตัวอักษรตามด้วยชื่อสองตัวอักษร

สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มากกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย อาจเป็นเพราะมีช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ชาวจีนนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) จึงทำให้ผู้ตั้งชื่อชาวจีนนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 2 พยางค์ให้แก่ญาติด้วย จากรายงาน “ชื่อแซ่ของประชากรทั้งประเทศ ประจำปีค.ศ. 2020 ” 《二〇二〇年全国姓名报告》 อธิบายว่า เพราะผู้ตั้งชื่อต้องการตั้งชื่อที่เรียบง่ายและจดจำง่าย นับตั้งแต่ปี 1960-1990 อัตราจำนวนผู้ที่มีชื่อ 2 พยางค์เพิ่มจำนวนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปีค.ศ. 1960-1969 จำนวนผู้ที่มีชื่อ 2 พยางค์ มีจำนวนเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนประชากร จนถึงช่วงปีค.ศ. 1990-1999 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 27.6 ขณะที่ในช่วงปีค.ศ. 1960-1969 จำนวนผู้ที่มีชื่อ 3 พยางค์ มีจำนวนเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร จนถึงช่วงปีค.ศ. 1990-1999 ลดลงเป็นร้อยละ 70 ด้วยจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ปรากฏคนที่มีชื่อซ้ำกันมากขึ้น จึงทำให้ความนิยมชื่อ 2 พยางค์ลดลง ในช่วงปีค.ศ. 2010-2019 จำนวนผู้ที่มีชื่อ 2 พยางค์ มีจำนวนร้อยละ 5 ของจำนวนประชากร ผู้ที่มีชื่อ 3 พยางค์ มีจำนวนร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร

ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้ คำนาม มากที่สุด รองลงมา คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา และพบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำนาม มากที่สุด รองลงมา คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา แต่ไม่พบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้ชนิดของคำได้หลากหลายกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย แต่สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำจาก คำนาม มากที่สุด รองลงมาคือ คำคุณศัพท์ และคำกริยา มากเป็น 3 อันดับแรกเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจูอ้าวเสวี่ (ZHUAXUE, 2019: 29- 30) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติพบชนิดคำที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือคำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้ คำนาม ในการตั้งชื่อมากที่สุด เพราะคำนามในภาษาจีนเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ พืช สิ่งของ เวลา สถานที่ สภาพ อาการ ลักษณะ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม คำนามจึงครอบคลุมประเภทความหมายของชื่อที่กำหนดในงานวิจัย 19 ประเภทความหมาย ยกเว้นเพียง ความหมายประเภท บอกเป้าหมาย

ส่วนประกอบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้รูปแบบส่วนประกอบของคำ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบที่พบมากที่สุดจำนวนเท่ากัน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบ “คำนาม” และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” และยังพบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ

“คำบุพบท+คำกริยา” ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้รูปแบบส่วนประกอบของชื่อ 11 รูปแบบ รูปแบบที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” แต่ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” สังเกตได้ว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะมีการใช้รูปแบบส่วนประกอบของชื่อที่หลากหลายกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย แต่ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตั้งชื่อในรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” มากที่สุดเหมือนกัน คำคุณศัพท์เป็นคำที่ใช้เพื่อแสดงคุณสมบัติ ลักษณะ บุคลิกภาพ สี สถานะ ระดับ ขอบเขต ของบุคคลหรือสิ่งของ เช่น ความสวยงาม ความเข้มแข็ง กล้าหาญ ความเจริญ ความสำเร็จ ความสริมงคล ความสุข ความสงบ ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ลักษณะ บุคลิกภาพ ที่ผู้ตั้งชื่อหรือเจ้าของชื่อปรารถนา จึงนำคำเหล่านี้มาตั้งชื่อในรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์”

ลักษณะการสร้างคำของชื่อ

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีน พบลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน อันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทย พบลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน อันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน และอันดับสุดท้าย คำซ้ำ เหมือนกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 138) พบว่าของคนจีนเพศชายมีลักษณะการสร้างคำแบบ คำประสม คำมูล คำซ้อน และคำซ้ำ ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีสุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 84) พบว่า ชื่อภาษาจีนของนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนเรศวร มีกลวิธีการสร้างชื่อที่นิยมใช้มากที่สุด คือ การประสมคำ กลวิธีการสร้างชื่อที่พบน้อยที่สุด คือ การซ้ำเสียง

คำประสม คือคำที่เกิดจากการประกอบคำมูล เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ ผู้ตั้งชื่อจึงมีอิสระในการเลือกคำมาประสม ได้เป็นคำนามเฉพาะสำหรับเรียกชื่อคน วิธีการสร้างคำแบบคำประสม จึงพบมากที่สุดในการตั้งชื่อภาษาจีน

ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อ

ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความ

บริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส และอันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์ภาพภาพธรรมชาติ และอันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส

ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 78-90) พบว่า ชื่อภาษาจีนของนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนเรศวร มีคำที่มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบมากที่สุด ด้วยเหตุผลเดียวกัน คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย จึงพบคำที่มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ จำนวนมากที่สุด ผลการวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 182) พบว่าชื่อของคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ และงานวิจัยของ โจวซือหง (ZHOU SIHONG, 2015: 29) พบว่านักศึกษาหญิงชาวไทย ส่วนใหญ่จะมีชื่อที่มีความหมาย ความสวยงาม ซึ่งสะท้อนค่านิยมในสังคมที่มีต่อผู้หญิง เป็นไปในแนวทางที่เกี่ยวกับความงามเป็นอันดับแรก

การตั้งชื่อภาษาจีนให้กับผู้ที่เรียนภาษาจีน เป็นอีกวิธีที่สร้างความน่าสนใจให้นิสิตได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนได้มากยิ่งขึ้น และสามารถนำมาเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนได้อีกด้วย ผู้ตั้งชื่อภาษาจีนนอกจากจะตั้งชื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเจ้าของชื่อแล้ว ผู้ตั้งชื่อภาษาจีนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตั้งชื่อที่เป็นชาวไทย ควรทำความเข้าใจวัฒนธรรมและวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน และตั้งชื่อภาษาจีนให้นิสิตได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมการตั้งชื่อของชาวจีน ตั้งชื่อได้สมบูรณ์ตามโครงสร้างของชื่อภาษาจีน คือ แซ่ + ชื่อ และต้องระมัดระวังไม่ตั้งชื่อที่มีคำพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายเชิงลบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ไม่เลือกใช้ตัวอักษรที่ยากเกินไป ตัวอักษรที่ถูกใช้น้อยหรือไม่มีการใช้แล้วในปัจจุบัน พยายามหลีกเลี่ยงชื่อหรือตัวอักษรที่มีอัตราการซ้ำสูง หลีกเลี่ยงการตั้งชื่อซ้ำกับบุคคลสำคัญหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงของจีน เลือกใช้ตัวอักษรภาษาจีนที่เขียนง่าย อ่านง่าย หรือเหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาจีนของเจ้าของชื่อ เพื่อให้จดจำและออกเสียงได้ง่าย ชื่อภาษาจีนจะกลายเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวเจ้าของชื่อ เปรียบเสมือนใบเบิกทางที่จะก่อให้เกิดการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเจ้าของชื่อได้เข้าสู่สังคมสังคมที่เกี่ยวข้องกับชาวจีน และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเจ้าของชื่อตลอดจนผู้ที่ตั้งชื่อให้ มีความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

การตั้งชื่อเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลและแนวทางในการตั้งชื่อภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ตั้งชื่อชาวไทยควรใส่ใจต่อการตั้งชื่อให้กับผู้เรียน สามารถตั้งชื่อภาษาจีนได้อย่างสอดคล้องกับวัฒนธรรมการตั้งชื่อ รูปแบบการตั้งชื่อของชาวจีน ตั้งชื่อภาษาจีนได้ตรงกับคามพอใจหรือระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน ทำให้เจ้าของชื่อเกิดความมั่นใจและเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาจีนในรูปแบบหนึ่ง

การวิจัยในครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาษาจีนของผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย หรือศึกษารูปแบบชื่อภาษาจีนของผู้เรียนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู

บรรณานุกรม

บทความวิชาการภาษาไทย

- คันธรส วิทยากรมย์. (2554). การตั้งชื่อกับชาติพันธุ์ละเวอะ บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 30(2), 5-22.
- จิตตภา สารพัฒน์ก ไชยปัญญา. (2564). ที่มาและรูปแบบที่เปลี่ยนแปลง:กรณีศึกษาหน่วยศัพท์ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่ใช้ในการตั้งชื่อ. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 29(1), 26-47.
- ธัญชา ทีปักษ์พันธ์, พุศิจิ์ เศรษฐทอง, ศิริณาด พานิชวรพันธ์ และ จอมขวัญ สุทธินนท์. (2561). คำนิยมที่สะท้อนผ่านความหมายของชื่อเล่น ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีอายุระหว่าง 50-70 ปี ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 12(2), 77-95.
- นันทนา รณเกียรติ. (2555). ทศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์, 31(1), 1-19.
- วิไล ธรรมวาจา. (2559). ทศนคติของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชื่อภาษาไทย. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 11(22), 28-39.
- ศิริรัตน์ กิตติจารุจร, ตรีศุล เกสร และ ศุภกร ทาพิมพ์. (2565). ลักษณะภาษาและคุณค่าในชื่อภาษาจีนของนิสิตไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 15(1), 78-90.
- สหไทย ไชยพันธ์ และ อำไพ วชิระอำไพ. (2554). ชื่อนั้นสำคัญจริงหรือ... (ศาสตร์แห่งการตั้งชื่อ). วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 3(2), 121-126.
- ฮัสนีดา สมาน. (2561). คำนิยมและความหมายในการตั้งชื่อของชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูในอำเภอเมืองนราธิวาส. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 14(2), 105-143.

รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ภาษาไทย

- นพดล สมจิตร์. (2560). กลวิธีการตั้งชื่อเล่นของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นฤมล รัตน์อ่อน. (2554). **ความหมาย ความเชื่อ และค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อนักเรียน ตำบลท่าช้างคลอง จังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟาง ฟาง. (2554). **การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน:การศึกษาเปรียบเทียบ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรลือ รุ่งบานจิต, วรทา รุ่งบานจิต, ภากร นพฤทธิ์, วรากร แซ่พุ่น และ วรนาถ แซ่เซ่น. (2562). **สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทย เชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา** (รายงานผลการวิจัย). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วิรัช ศิริวัฒนนะนาวัน. (2544). **การศึกษาการตั้งชื่อคนไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิสิทธิ์ ทองใบ. (2562). **การตั้งชื่อจีนของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. (รายงานผลการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย

- จีนจัด 'ซอฟต์แวร์' ส่งนทท.150 ล้านคน กระตุ้นเศรษฐกิจ. (2559). สืบค้นเมื่อ 28 เมษายน 2565, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/world/699709>
- “แซ่” นามสกุลของคนจีนมีที่มาจากไหน “แซ่” บอกอะไร. (2564). สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2565, จาก https://www.silpa-mag.com/culture/article_50339
- 20 ปี หลังเข้าร่วม WTO : จีนแบ่งปันความรู้เรื่องร่วมกันสู่นานาชาติทั่วโลก. (2564). สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2565, จาก https://www.khaosod.co.th/monitor-news/news_6720674
- เก่าเล่าไป ใหม่บอกมา: ร้อยแซ่พันธุ์มังกร (1) แซ่นี้มีที่มา. (2555). สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2565, จาก <http://thai.cri.cn/247/2012/04/03/225s196454.htm>
- “สุขุม” นามสกุลแรกของไทย. (2559). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2565, จาก https://www.matichonweekly.com/scoop/article_12541
- เส้นทาง ‘อุตสาหกรรมบันเทิงจีน’ ในทศวรรษ 2020. (2565). สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2565, จาก <https://www.trjournalnews.com/38800>

อัญรัตน์ แม้นพยัคฆ์. (ม.ป.ป). ความรู้เกี่ยวกับ การตั้งชื่อตัว และชื่อนามสกุล ตามกฎหมาย. สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2565, จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=2639

พจนานุกรมภาษาจีน

中国社会科学院语言研究所词典编辑室. 现代汉语词典(第 5 版) [M]. 北京:商务印书馆, 2005

บทความวิชาการภาษาจีน

- 白朝霞. 姓名文化与对外汉语教学[J], 云南师范大学学报, 2006 (4) : 61-64.
- 杨福亮, 韩苗苗, 乌恩夫. 中亚东干族留学生中文名字调查分析[J], 吉林省教育学院学报, 2019, 35 (9) : 177-182.
- 毛力群, 蔡丽虹. 留学生中文名用字调查——以浙江师范大学留学生为例[J]. 语言文学应用, 2015, (4): 68-77.
- 余浩民. 汉语国际教育中留学生中文名命名方式研究[J]. 青春岁月, 2017, (3): 54-55.
- 朱天虹, 徐伟杰. 泰国侨光中学汉语学习者中文姓名调查研究[J]. 中国语言文化学刊, 2024, (1): 675-688.

วิทยานิพนธ์ภาษาจีน

- 计天馨. 来华留学生中文名与跨文化适应研究[D]. 山东大学, 2022.
- 龙小玉. 跨文化视野下的泰国汉语学习者中文姓名调查研究[D]. 重庆大学, 2019.
- 符美娟. 来华留学生中文姓名的考察[D]. 华中师范大学, 2019.

- 马依天. 留学生中文姓名研究——以河北大学留学生为例[D]. 河北大学, 2018.
- 王安琪. 来华留学生中文姓名调查及取名优化建议[D]. 西北大学, 2019.
- 张美琳. 中泰姓名的语言文化对比研究[D]. 山东师范大学, 2015.
- 珠奥雪. 在华外国留学生中文姓名研究[D]. 浙江科技学院, 2019.
- 周思宏. 泰国留学生中文姓名研究[D]. 广西大学, 2015.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาจีน

- 邓敬雷. 从中国人的姓名看文化变迁. [EB/OL] 2014-10-01/2022-05-13.
- 你的中文名字叫什么? . [EB/OL] 2016-11-12/2022-05-02.
- 姓、氏、名、字、号的来历与区别, 现在全都搞懂了! 建议收藏. [EB/OL] 2018-11-21/2022-05-10.
- 姓氏的类别和内涵. [EB/OL] 2011-03-15/2022-05-10
- 漪露申.(2020). 中国姓氏 10 大来源: 你的姓氏从哪里来? 低头看看自己的根. [EB/OL] 2020-11-26/2022-05-07.
- 怎么取一个好的中文名. [EB/OL] 2022-02-19/2024-07-12
- 如何取个好名字? 好名字的第一要素: 好听[EB/OL] 2022-11-25/2024-07-12
- 《二〇二〇年全国姓名报告》发布. [EB/OL] 2021-02-08/2024-08-03

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคน

COA No.TSU 2023_272

REC No.0685

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ
222 หมู่ 2 ต.บ้านพร้าว อ.ป่าพะยอม จ.พัทลุง 93210 โทร. 081-540-7304

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัย
ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS
Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

รหัสโครงการวิจัย : 316/66

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ

สังกัดหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิธีทบทวน : แบบเร็ว(Expedited)

รายงานความก้าวหน้า : สิ้นสุดการวิจัย หรือไม่เกิน 1 ปี

เอกสารรับรอง : - แบบยื่น เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- เอกสารรับรองที่ผ่านการอบรมด้านจริยธรรมในคนหรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- โครงการวิจัยฉบับเต็ม เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- ประวัติผู้วิจัยหลักและผู้วิจัยรวม เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- แบบสอบถาม/สัมภาษณ์/บันทึกข้อมูล เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (แบบฟอร์ม AF 04-04) เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566
- เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (แบบฟอร์ม AF 04-05) เวอร์ชัน 2 ฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2566

ลงนาม

วิมล วัฒนกุล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา ณ สงขลา)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

วันที่รับรอง : 3 มกราคม 2567

วันหมดอายุ : 3 มกราคม 2568

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่าง แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง

การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

AF 04-04

Version 2.0 วันที่ 14 ธันวาคม 2566

 มหาวิทยาลัยทักษิณ	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	---

ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้สนับสนุนการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ

ที่อยู่ 3 หมู่ 3 หมู่บ้านอิงกมลสนามบิน ข. 8 ต.ควนลัง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

เบอร์โทรศัพท์ 0919592496

074-317600 ต่อ 1364

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ได้เป็นอย่างดี ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใด ๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้

ท่านสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากครอบครัว เพื่อน หรืออาจารย์ที่ปรึกษาของท่านได้ ท่านมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของโครงการวิจัยนี้

เหตุผลความเป็นมา

จากการที่กระแสการเรียนภาษาจีนเป็นที่นิยมไปอย่างกว้างขวาง จำนวนผู้เรียนภาษาจีนที่มีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้การจัดการชั้นเรียนการดูแลนักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัย และเพื่อความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวต่างชาติเหล่านี้จึงมีการตั้งชื่อภาษาจีน แต่การตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติมีลักษณะรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างจากการตั้งชื่อภาษาจีนของคนจีน จึงมีผู้ทำการศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษารูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน ปัญหาการตั้งชื่อภาษาจีน ตลอดจนเพื่อศึกษาความหมาย ความเชื่อ และค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมีวัตถุประสงค์หลักวิธีในการตั้งชื่อ ได้แก่ ที่มาของแซ่ ส่วนประกอบของชื่อ ด้านจำนวนพยางค์ ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดของคำ ลักษณะการสร้างคำของชื่อและความหมายของชื่อ เปรียบเทียบกลวิธีในการตั้งชื่อภาษาจีนโดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ศึกษาทัศนคติที่มี

ต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสะท้อนลักษณะภาษาที่ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยทางด้านภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย
- 2) เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- 3) เพื่อพัฒนาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

สำหรับนิสิตผู้เข้าโครงการวิจัย หลังจากท่านให้ความยินยอมที่จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะขอให้ท่านตอบแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยทักษิณ แบบสอบถามมี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อชื่อภาษาจีน และตอนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที

ความรับผิดชอบของอาสาสมัครผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความความร่วมมือจากท่าน โดยขอให้ท่านตอบแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามข้อมูลที่เป็นความจริง

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยจะใช้เวลาประมาณ 15 นาทีในการตอบแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่ได้รับ

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ท่านจะไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ ตลอดจนไม่มีผลกระทบต่อการศึกษา ประเมินผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้นจากการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ แต่ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางการในการวิจัยด้านภาษาศาสตร์ภาษาจีนต่อไป

ข้อปฏิบัติของท่านขณะที่ร่วมในโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามข้อมูลที่เป็นความจริง

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมในโครงการวิจัยและความรับผิดชอบของผู้ทำวิจัย/ผู้สนับสนุนการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยจะแจกแบบสอบถามให้แก่ท่าน ท่านสามารถตอบแบบสอบถามในเวลา และสถานที่ที่ท่านมีความพร้อม โดยใช้เวลาประมาณ 15 นาที

ในกรณีที่ท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย ท่านสามารถติดต่อกับผู้ทำวิจัยคือนางสาวนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ ได้

ค่าใช้จ่ายของท่านในการเข้าร่วมการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยท่านไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว เมื่อท่านได้รับแบบสอบถาม ท่านสามารถไม่ตอบแบบสอบถามหรือถอนตัวได้ตลอดเวลา ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อการวัดประเมินผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

ข้อมูลที่สามารถนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยจะใช้เฉพาะรหัสประจำโครงการวิจัยของท่าน

หากท่านต้องการขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลของท่านจะไม่ถูกนำมาใช้เพื่อประเมินผลการวิจัย

การจัดการกับข้อมูลแบบสอบถามในการวิจัย

ข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะทำลายตามวิธีมาตรฐานทันทีที่เสร็จสิ้นการวิจัย

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการของการวิจัยในครั้งนี้
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงที่จะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
5. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. ท่านจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถขอถอนตัวจากโครงการเมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถขอถอนตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

7. ท่านจะได้รับเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและสำเนาเอกสารใบยินยอมที่มีทั้งลายเซ็นและวันที่
8. ท่านมีสิทธิ์ในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้สิทธิลงบังคับข่มขู่หรือการหลอกลวง

ทางเลือกอื่นในกรณีที่อาสาสมัครไม่เข้าร่วมในการวิจัย

ท่านไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เพื่อประโยชน์การวัดประเมินผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากโครงการวิจัยครั้งนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับการวัดและประเมินผลการเรียน ท่านสามารถขอปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ได้

หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัยหรือเกิดเหตุอันไม่พึงประสงค์จากการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ ท่านสามารถติดต่อร้องเรียนได้ที่ นางสาวนุชชญา ฉัตรประเสริฐ เบอร์โทรศัพท์ 0919592496 ตลอด 24 ชั่วโมง หรือติดต่อ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่อยู่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง อาคารศูนย์เครื่องมือกลาง 222 หมู่ 2 ตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง 93210 โทร 0-7460-9655 ต่อ 7257 ในเวลาราชการ

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

.....

AF 04-05

Version 2.0 วันที่ 14 ธันวาคม 2566

	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
	มหาวิทยาลัยทักษิณ
	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

วันให้คำยินยอม วันที่ 11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

ข้าพเจ้า นางสาวนุศรา ตัน ชูจิ

ที่อยู่ 66 หมู่ 7 หมู่บ้าน อ.เมือง จ.นบ. 95160

ได้อ่านรายละเอียดจากเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยวิจัยที่แนบมาฉบับวันที่ 14 ธันวาคม 2566 และข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยที่ข้าพเจ้าได้ลงนาม และ วันที่ พร้อมด้วยเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ทั้งนี้ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลาของการทำวิจัย วิธีการวิจัย การเก็บข้อมูลจากเอกสารแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยทักษิณ และประโยชน์จากการวิจัย ข้าพเจ้ามีเวลาและโอกาสเพียงพอในการซักถามข้อสงสัยจนมีความเข้าใจอย่างดีแล้ว โดยผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกเข้าร่วมในโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะเมื่อได้รับการยินยอมจากข้าพเจ้าเท่านั้น บุคคลอื่นในนามของผู้สนับสนุนการวิจัย คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน อาจได้รับอนุญาตให้เข้ามาตรวจสอบและประมวลผลข้อมูลของข้าพเจ้า ทั้งนี้ต้องกระทำไปเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเท่านั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าจะไม่มีการเก็บข้อมูลใด ๆ เพิ่มเติม หลังจากข้าพเจ้าขอยกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยและต้องการให้ทำลายเอกสารและ/หรือ ตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบทั้งหมดที่สามารถสืบค้นถึงตัวข้าพเจ้าได้

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าและสามารถยกเลิกการให้สิทธิในการใช้ข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าได้ โดยต้องแจ้งให้ผู้วิจัยรับทราบ

ข้าพเจ้าได้ตระหนักว่าข้อมูลในการวิจัยของข้าพเจ้าที่ไม่มีการเปิดเผยชื่อ จะผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การเก็บข้อมูล การบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกและในคอมพิวเตอร์ การตรวจสอบ การวิเคราะห์ และการรายงานข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นและมีความเข้าใจดีทุกประการแล้ว ยินดีเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความเต็มใจ จึงได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้

AF 04-05

.....ลงนามผู้ให้ความยินยอม
 (นางสาวพลาตัน ยูโซะ)
 วันที่ 11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด ให้ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยตามนามข้างต้นได้ทราบและมีความเข้าใจดีแล้ว พร้อมลงนามลงในเอกสารแสดงความยินยอมด้วยความเต็มใจ

.....ลงนามผู้ทำวิจัย
 (นางสาวนุชชญา ฉัตรประเสริฐ)
 วันที่ 11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

.....ลงนามพยาน
 (นางสาวโศภณ ช่อแรง)
 วันที่ 11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

แบบสอบถาม

เรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

ปีการศึกษา 2566

มหาวิทยาลัยทักษิณ

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดกรอกแบบสอบถามในแต่ละด้านตามสภาพเป็นจริงและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบต่อการวัดประเมินผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมตอบแบบสอบถาม ท่านจะใช้เวลาประมาณ 15 นาที แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อภาษาจีน

1. เพศ ☒ หญิง ☐ ชาย
2. ศาสนา ☐ พุทธ ☒ อิสลาม ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวพรพาศน์ ชูโช
4. ความหมายของชื่อจริงภาษาไทย
☐ ทราบ (โปรดระบุความหมาย) _____
☒ ไม่ทราบ
5. ความหมายของนามสกุล
☐ ทราบ (โปรดระบุความหมาย) _____
☒ ไม่ทราบ
6. ชื่อเล่น (กรณีชื่อเล่นไม่ใช่ภาษาไทย กรุณาระบุความหมาย)

7. แซ่เดิมของบรรพบุรุษหรือครอบครัว
☐ มี โปรดระบุ
☒ ไม่มี

8. ชื่อภาษาจีนที่ใช้ในปัจจุบัน (เขียนตัวอักษรจีนพร้อมพินอิน กรุณาเขียนตัวบรรจง) 倪法迪
ní fǎ dí

9. ความหมายของชื่อภาษาจีน

☐ ทราบ (โปรดระบุความหมาย) _____

☒ ไม่ทราบ

10. ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้

☐ ตนเอง

☐ ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย

☒ ครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีน

☐ เพื่อนชาวไทย

☐ เพื่อนชาวจีน

☐ พ่อแม่

☐ ญาติผู้ใหญ่

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

11. วิธีการเลือกใช้แซ่ภาษาจีน

☒ ผู้ตั้งชื่อเป็นผู้เลือกให้

☐ ใช้ตามแซ่ของผู้ที่ตั้งชื่อให้

☐ ใช้ตามแซ่เดิมของครอบครัวหรือบรรพบุรุษ

☐ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับนามสกุลของตนเอง

☐ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงนามสกุลของตนเอง

☐ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงภาษาไทยของตนเอง

☐ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อจริงภาษาไทย

☐ ใช้แซ่ที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับชื่อเล่นของตนเอง

☐ ใช้แซ่ที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงชื่อเล่น

☐ ใช้แซ่ที่มีความหมายมงคล

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

☐ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล

12.วิธีการตั้งชื่อภาษาจีน

- ☐ ตั้งตามความหมายของชื่อจริงภาษาไทย
☒ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทย
☐ ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น
☐ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น
☐ ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง
☐ ตั้งขึ้นมาใหม่
☐ ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง
☐ ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ
☐ หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม
☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล

ตอนที่ 2-ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน

เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน	ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย			✓		
ความหมายดี		✓			
เสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย		✓			
เสียงคำไพเราะ		✓			
ความสอดคล้องกับเพศ		✓			
การออกเสียงคำง่าย	✓				
ตัวอักษรที่เขียนง่าย	✓				
ความรู้สึกคุ้นเคย		✓			

เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อ ภาษาจีน	ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุล ในภาษาไทย		✓			
จำนวนพยางค์ 2 พยางค์					
จำนวนพยางค์ 3 พยางค์		✓			✓
ความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเอง		✓			

-----ขอขอบคุณ-----

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นางสาวนุชญา ฉัตรประเสริฐ
 (ภาษาอังกฤษ) : Miss Nuchada Chatprasert
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน สาขาวิชาภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 ประวัติการศึกษา : M.A.Linguistics and Applied Linguistics ,
 Guangxi Normal University , China

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 เบอร์ติดต่อ 1364 อีเมลล์ iamlili@hotmail.co.th

บทความวิชาการ

นุชญา ฉัตรประเสริฐและพนิดา เข้าวาณิชย์เจริญ. (2566) โครงสร้างและกลวิธีการใช้คำรื้อนหุที่สื่อความหมายว่า "ตาย" ในภาษาไทยและภาษาจีน. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(1), 76-85.

นุชญา ฉัตรประเสริฐและพนิดา เข้าวาณิชย์เจริญ. (2565) พฤติกรรมการใช้พจนานุกรมในการเรียนภาษาจีนของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 18(1), 37-47.

นุชญา ฉัตรประเสริฐ. (2564) การวิเคราะห์กลวิธีการแปลเนื้อเพลง “วาฟเกยตัน” จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 8(3), 56-67.

พนิดา เข้าวาณิชย์เจริญ, นุชญา ฉัตรประเสริฐ, พวงผกา สิทธิจันทร์และกรรณิการ์ ถิราวุฒิ. (2559). ความพึงพอใจของนิสิตต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ : กรณีศึกษานิสิตหลักสูตรภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 11, 221-230.

งานวิจัย

งานวิจัย พฤติกรรมการใช้พจนานุกรมในการเรียนภาษาจีนของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

(ทุนจาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีงบประมาณ 2564)

งานวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบคำร่นหูที่มีความหมายว่า “ตาย” ในภาษาไทยและภาษาจีน.

(ทุนจาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีงบประมาณ 2562)

Proceeding

นุชชฎา ฉัตรประเสริฐ. (2563) “สถานภาพงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย พ.ศ. 2558–2562”, การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 30 และการประชุมวิชาการระดับชาติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1, (หน้า 1896-1904).วันที่ 30 พฤษภาคม 2563 สถาบันการวิจัยและพัฒนา และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ .สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ